

Kamniški občan

Srečno in uspešno 1987

Spet se izteka leto. Zdaj zdaj bo tu trenutek, ko si bomo po starem običaju nazdravili s kozarcem vina in si zaželeli veliko lepega: zdravlja, osebne sreče, zadovoljstva – ali preprosto SREČNO! Srečno! si zaželejo rudarji, preden se spustijo v temo. Toda, v tej temi rudarji kopljejo naravno bogastvo, s pomočjo katerega je v naših domovih svetlo, in s pomočjo katerega delujejo stroji v naših tovarnah. In končno, ko je konec »ših« rudarji spet pridejo iz jame, v svetlobo, ki jih nekaj hipov ščemi v očeh.

Hočeš nočeš primerjava z rudarsko »temo« ni odtujena našemu danes in jutri. Ob napovedih za prihodnje leto se nam v družbenem pogledu ne obetajo ravno svetli dnevi. Vse kaj drugega. Veliko je problemov, pa tudi slabosti in napak, s katerimi se bo treba spopadati dan za dnev, vseh 365 dni. Širše družbene razmere bodo usmerjale naše osebno življenje: tudi družinski proračuni ne bodo »mana v puščavi«, ampak trda stvarnost. Toda, to je naš davek, da poravnamo sedanje razmere in se pripravimo za 21. stoletje – do tam bo po novem letu le še trinajst let.

A kdo bi se v teh dneh obremenjeval s problemi, ki nas čakajo po novem letu. Zdaj je čas za veselje, za čim bolj radosten sprejem novega leta. Praznujte ga čim bolj veselo – in SREČNO!

Ob dnevu JLA

V petek zvečer, 19. decembra, so dan JLA slovesno praznovali tudi v Kamniku. Prireditelj je bila v izobraževalnem centru Rudolfa Maistra. Obiskovalci so skoraj napolnili prireditveni prostor, slavnostni nagovor je imel Janko Gedrih, predsednik naše ga izvršnega sveta. V programu so nastopili pevci, glasbeniki in recitatorji, ki so popestrili že tako slovesno vzdušje. Najbolj prizadevnim organizacijam in posameznikom so bila podeljena družbena priznanja, kot zahvala in spodbuda za zgledno delo v obrambnih pripravah in splošnem ljudskem odporu.

neenakopravnem boju je naša armada dokazala, da je boj za svobodo prežet s prijateljstvom, tovarištvom, bratstvom in enotnostjo, enakopravnostjo, spoštovanjem mogoče dobiti tudi z nepopolno tehniko, a s trdnim moralno političnim stanjem v enotah. Prav po zaslugi jugoslovanske ljudske armade, ki je imela široko podporo v ljudskih množicah, predvsem pa po zaslugi milijona in sedemsto tisoč padlih Jugoslovancev, imamo danes svobodo, za katero je bilo potrebno toliko žrtev in odrekovanja.

Jugoslavija je po vojni postala država, v kateri smo sami lahko

te. Oboroženih sil Jugoslavije ne sestavljajo več samo enote JLA, ampak tudi teritorialna obramba. Poleg nje pa imajo v sistemu SLO in DS pomembno vlogo tudi ostale strukture splošnega ljudskega odpora in družbene samozaščite, predvsem civilna in narodna zaščita. Modernizirana JLA in teritorialna obramba pomenita trden temelj naši obrambi v tesnem sodelovanju s prebivalstvom in ostalimi subjekti.

Kakor na nekaterih drugih področjih, moramo tudi na področju obrambe ugotoviti nekatere pomanjkljivosti, predvsem v praktičnem izvajanju sistemskih rešitev. Prav v zadnjem času se pojavljajo razprave o civilnem služenju vojaškega roka. Treba je prisluhniti vsaki dobronamerni, odkriti pobudi, če je potrebno, pa organizirati tudi javne razprave, zato verjetno predlogi slovenske mladine niso za »boljše čase«, kajti ukrepi so potrebni v slabih in ne dobrih časih. Vsekakor pa je treba vsako neutemeljeno, pristransko pobudo odločno zavrniti, zato verjetno ni razloga, da se o pobudi za služenje civilnega roka ne bi vsaj pogovarjali in odpravljali negativnosti. Pri vsem tem pa se je treba zavdati, da je vojska zaenkrat še vedno vojska in da mora razprava potekati na drug način, kot je to značilno za ostala področja.

Gotovo je tudi v obrambnem usposabljanju vrsta pomanjkljivosti, katere bi bilo potrebno odpraviti in s tem racionalizirati razne oblike usposabljanja. Vse prevečkrat se dogaja, da se obnašamo neodgovorno, vojaške vaje smatramo kot nujno zlo, in prav zaradi tega se marsikaj končujejo pri sodnikih za prekrške. Marsikdaj tudi nimamo pravega odnosa do opreme, ki jo prejemo kot pripadniki v enotah. Nema lokrat jo nepravilno hranimo in tudi po nepotreb-

nem izgublamo. Neodzivanje na oblike usposabljanja v sistemu splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite je dokaj pogost pojav. Toda dosledno izvajanje nalog, ki jih ima vsak posameznik, bi prispevale k zmanjšanju finančnih sredstev, ki jih dajemo za obrambo. Zato za te nepravilnosti niso krivi ne predpisi, niti višja vodstva, ki jih tako radi kritiziramo, niti sistem, ampak mi – sami. Le s skupnim prizadevanjem, doslednim izvajanjem svojih nalog, ki so nam zaupane in so obenem naša pravica in dolžnost, bomo krepili obrambno sposobnost, varovali našo domovino ter ohranjali mir.

Čeprav smo v preteklem letu dosegli pomembne rezultate v sistemu splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite, lahko upamo, da bomo naslednje leto DAN JLA praznovali tako, kot so ga naši borci: v prijateljstvu, tovarištvu, spoštovanju, bratstvu in enotnosti. Čeprav gre čas naprej, tokrat ne bi bilo slabo, če bi šli tudi malo nazaj.

JOŽE ARKO

Naš ključ je strokovnost

Novo leto bo zdaj zdaj tu, načrti, cilji in želje, ki smo si jih opredelili za naslednje leto, so vse bolj jasni – hočeš nočeš jih bo treba začeti uresničevati takoj po novem letu, sicer zna biti leto prekratko.

Tako bo tudi z našimi skupnimi načrti in razvojem, ki ga bodo delegati v zadnjih dneh leta določili v občinski resoluciji. Na nekatere pomembnejše naloge in cilje je v pogovoru za naše glasilo

jasnejši: v izvršnem svetu smo predlagali za prihodnje leto 7-odstotno povečanje izvoza, vendar se gospodarstvo občine z njim ni strinjalo in zdaj je v resoluciji le 3-odstotno povečanje. Gospodarstvo, ki sicer dobro stoji, izvažajo predvsem na konvertibilni trg, vendar je s sedanjimi izvoznimi spodbudami pokritega le 60 odstotkov izvoza. In dokler izvozne spodbude, tečaj dinarja in obresti ne bodo stvarnejši, ne bo večjih izvoznih rezultatov. Precej drugače, pogumneje, smo postavili naloge, ki so bolj odvisne od nas samih znotraj občine.

– Kot na primer?

»Bolj smelo kot doslej bomo prenavljali in posodabljali proizvodnjo, s tem povezana pa je tudi kadrovska prenova. Mislim, da bo druga naloga nekoliko težja od prve; ne bo povedano prvič, da nimamo smelih razvojnih programov v gospodarstvu zato, ker ni bilo kadrov, ki bi pripravili prave programe. Strokovnost na vseh ravneh mora zato biti ključ nadaljnega razvoja, ki smo ga nekoliko obrnili že letos s politično osebnih dohodkov. Naraščali so bolj kot v regiji in republikah, seveda so temeljili na dobrem delu in poslovnih rezultatih. Cilj tega je, da postanemo kadrovsko bolj zanimivi, zlasti za strokovnjake. In to povsod, ne le v gospodarstvu, čeprav smo temu v resoluciji priporočili, da bi v vseh večjih organizacijah morali imeti razvojne oddelke, samostojne ali v skupnih službah, ki bi skrbeli za izdelavo novih programov, za

nadaljevanje na 2. strani

JANKO GEDRIH, predsednik izvršnega sveta SO Kamnik

opozoril predsednik našega izvršnega sveta, Janko Gedrih.

»Na globalno razvojno strategijo v občini ne moremo vplivati, upoštevali smo usmeritve republiške in zvezne resolucije, oziroma se jim prilagodili. Da bom

PLAKETA ZRVS JUGOSLAVIJE
KRAJEVNA ORGANIZACIJA ZRVS TUHINJ
ZLATA ZNAČKA ZRVS JUGOSLAVIJE
MARJAN KRIZNIK

PLAKETA ZRVS SLOVENIJE
STRELSKA ZVEZA KAMNIK
ZNAK ZRVS SLOVENIJE
JURIJ URANKAR
Priznanje Republiškega sekretariata za ljudsko obrambo
JANEZ BRLOGAR

Priznanje komandanta Pokrajinskega štaba
Igor KVAS, Janez ROMŠAK, Edo JERMAN
Priznanje sveta za SLO in DS občine Kamnik
Jernej PANČUR, Franc DOLINŠEK, Služba zavarovanja KIK,
Ekipa PMP DO Svilanit, Rado SUHADOLC
Občinsko priznanje ZRVS
Branko MODRIJAN, Franc JEGLIČ, Mitja JESENOVEC,
Borut ULČAR

Priznanje komandanta OŠTO Kamnik
Rudolf OCEPEK, Pavel VIRJENT, Roman RADEJ, Franci TRPOTEC, Miroslav VRHOVNIK, Nebojša JOVANOVIĆ
Pohvale komandanta OŠTO Domžale
Miran MATIČIČ, Jože Kladnik

Slovesnosti ob 45-letnici ustanovitve JLA so bile zaključene v nedeljo, 21. decembra, s pohodom na Kostavsko planino, ki se ga je udeležilo veliko ljudi. Kljub snegu in mrazu.

ST. SIMŠIČ

Modernizirana JLA in TO, trden temelj naši obrambi

V mesecu decembru, 22. decembra, praznujemo dan Jugoslovanske ljudske armade, kot spomin na ustanovitev prve proletarske brigade, pa tudi kot spomin na junško, revolucionarno pot naših narodov in narodnosti v boju proti okupatorju in domačim izdajalcem. V tem

odločali o svojem razvoju brez tujega vmešavanja, sami smo določali svoje razvojne programe na načelih enakopravnosti narodov in narodnosti Jugoslavije. Danes ugotavljamo, da žal ni vse uresničeno tako, kot smo želeli, da prihaja do nepravilnosti, v zadnjem času pa tudi do odkritih napadov na naš samoupravni socialistični sistem, politiko ZKJ Jugoslavije in tudi pridobitve narodnoosvobodilne borbe. Taki napadi prav gotovo ne koristijo našemu nadaljnjemu razvoju, ampak še poglobljajo že nakopičene probleme. Prav gotovo pa manjka tudi tam, kjer to najbolj poudarjajo, temeljnih vrlin, ki so bile značilne za naše enote med NOB; to pa je v prvi vrsti poštenost, razumevanje, odkritost, tovarištvo.

V štirih desetletjih razvoja se je razvijala tudi jugoslovanska ljudska armada, kakor tudi celoten sistem splošne ljudske obrambe in družbene samozašči-

Veliko nas vsak dan stopa po njem, ko hitimo v šolo, službo, po opravkih.

Ne oziramo se nanj, kvečjemu razmišljen pogled oplazi zarjavelo ograjo, obtočene stebričke in razbite žarnice, ki naj bi razsvetljevale pot morebitnemu sprehajalcu.

... komaj dvajset kilometrov odtod pa si tisoči ogledujejo in občudujejo načrte velikana slovenske arhitekture Jožeta Plečnika, ki je izrisal tudi most preko Nevljice

za pozabo, nemara?

tekst in foto
JANEZ BALANTIČ

Kolikor ljudi, toliko želja

Na vrata nam trka novo leto 1987 in z njim nove želje in upanja. Mnogo pa je tudi takih, ki se ponavljajo iz leta v leto, na primer tiste o zdravju, sreči in več denarja.

JOŽEFA GRAD

Če gledam podražitev v letu 86, bi želela, da bi jih bilo v letu 87 manj. V novem letu si želim, da bi kmetijski pridelki dobili bolj realno ceno.

FRANČIŠKA ULČAR

Želim si, da bi bile ali cene nižje ali pa pokojnine višje. Toliko let delaš, potem pa se s tako pokojnino niti spodobno preživeti ne moreš. Seveda si želim zdravja, kaj pa si

naj upokojenec še drugega želi.

FRANC MIHELIC

Predvsem si želim zdravja, takšno plačo kot jo imam sedaj, upam pa tudi, da drugo leto ne bo toliko podražitev in tako visoke inflacije.

STANE GREGORC

Lepo bi bilo, ko bi v Kamniku v letu 1987 obnovili hiše na Kidričevi ulici in počistili stranske ulice, tako da bi bil Kamnik lahko zgled urejenega turističnega kraja. Želel bi si, da bi vsi Kamničani skrbeli za čistočo v našem mestu.

MARKO PINČIČ

V letu, ki prihaja, bi želel spremeniti veliko stvari, predvsem to, da bi Kamnik postal pravo turistično središče z mnogimi kvalitetnimi zabavnimi prireditvami, da ne bi bilo nikomur dolgčas.

ANDREJ MALI

Rad bi ostal v letu 86, ker mi potem ne bi bilo treba oditi v vojsko. Želim si, da bi v Kamniku odprli nov lokal, v katerem bi vrteli glasbo iz šestdesetih let. Love and peace (ljubezen in mir) želim vsem v letu 1987.

DAMJAN GLADEK

JOŽEFA GRAD

FRANČIŠKA ULČAR

FRANC MIHELIC

STANE GREGORC

MARKO PINČIČ

ANDREJ MALI

nadaljevanje s 1. strani

večjo kakovost in za nove proizvode. Tudi v težkih pogojih gospodarjenja in kljub zakonodaji, ki ni vsakemu pisana na kožo, se da doseči lepe rezultate, o čemer nas prepričujejo naše organizacije, kot so Stol, Ideja, Lončarsko podjetje.

– Nekatero probleme iz letošnjega bomo prenesli tudi v prihodnje leto: tudi v naši občini imamo rudnik, čigar prihodnost se ni povsem jasna, Planinka je pod družbenim varstvom, reorganizacija Biroja še ni končana.

»Vse tri organizacije smo letos sproti spremljali in v izvršnem svetu tudi opredelili, kakšna naj bi bila njihova usoda. V Rudniku kaolina in kalcita so problemi večplastni. Pri kaolinu je, na primer, problematična kakovost, zato bi morali kmalu po novem letu v sozdu Slovenijapapir odgovoriti, ali je iz Črne kaolin primeren za našo papirno industrijo, in če je, potem mora imeti ceno, ki bo delavcem zagotavljala socialno varnost. V nasprotjem primeru se bo treba odločiti in rudnik zapreti.

Srč problemov v Biroju so bile zapletene prostorske razmere v naši občini, pa tudi neustrezna poslovna politika in vodenje organizacije. Z ustanovitvijo zavoda za družbeno planiranje in prostorsko načrtovanje bomo problem sanirali, potem bo treba izpeljati še kadrovske sanacije. S tako rešitvijo bomo dobili službo predvsem za pripravo in nadzor občinskih investicij, ki jo nujno rabimo. Zaradi pomanjkanja strokovnjakov je v preteklosti marsikatera dobra ideja dobila negativen prizven. Recimo povezovalna cesta, ki je sicer dobra pridobitev, še vedno ni finančno pokrita. Investicijo je vodila izjemno prizadevna ekipa, ki pa ni bila strokovno sposobna iskati tudi boljše rešitve in zbirati de-

nar. Novoustanovljeni zavod bi moral pripravljati programe, ki bi vzdržali tudi sedanjo inflacijo.

Ob Planinki smo bili nekaj časa v dilemi, ker izgube niso bile velike. Ko se je stanje rapidno slabšalo, delavci so zaslužili manj od zajamčenih osebnih dohodkov. Planinka ni več poravnavala svojih družbenih obveznosti, smo morali poseči z družbenim varstvom. Začasni poslovodni organ mora v treh mesecih ugotoviti, ali je možen razvoj družbenega gostinstva in zanj pripraviti program, ki bo kadrovske pokrit. Sicer bomo predlagali za Planinko stečaj. Razmišljali smo sicer, če bi Planinko dali v privatne roke. Vendar bi bila taka rešitev skregana z razvojnimi načrti turizma v naši občini, ki so dosti ambicioznejši od gostiln in penzionov; izgubili bi nosilca razvoja turizma.

Tudi nekaj investicij bomo še nadaljevali.

»Podatki prepričujejo, da smo imeli v preteklosti zelo nizke prispevne stopnje in smo večino investicij realizirali iz čistega dohodka. To je bilo dobro za gospodarstvo, ker mu je ostalo več sredstev. Za prihodnje leto smo postavili višje prispevne stopnje, ki pa vendar še ne dosegajo republiškega povprečja. Sicer pa bo prihodnje leto prednostna investicija nadaljevanje gradnje zdravstvenega doma, ki zdaj poteka po načrtih in računamo, da bo druga faza odprta sredi prihodnjega leta.

– Je usoda starega zdravstvenega doma zdaj že dorečena?

»Ne še, skušamo pa v širšem gospodarskem prostoru zbuditi interes za odkup objekta, s čimer bi si zagotovili nekaj denarja za gradnjo novega zdravstvenega doma, pridobili pa bi tudi nove dejavnosti, ki bi prispevale h gospodarski uspešnosti in kadrovske obogatile občino. Knjižnico moramo imeti v mestnem jedru,

prihodnje leto naj bi se odločili o njeni lokaciji.

– O novi pošti se že dolgo govori?

»Pred kratkim nam je PTT poslala glavne projekte, do novega leta bomo dobili še finančni načrt in bi se januarja že lahko začeli pogovarjati o gradnji, oziroma o sofinanciranju: Od predvidenih 7 milijard dinarjev bi morali v občini zagotoviti 30 odstotkov denarja. Mislim, da s pošto ne bi smeli odlašati, sicer se bomo v PTT komunikacijah vrnili nekaj let nazaj.

– Kaj pa nam bo novo leto prineslo v družbeni in komunalni infrastrukturi?

»Predvidena je sanacija nekaj objektov, ki so postali naši slabi spomeniki, kot je bazen, dvorane in športna hala. Posebne pozornosti bodo deležne ceste. Letos spomladi smo zaradi nemogočega stanja regionalnih cest ukiniteli financiranje cestnega podjetja v Ljubljani za toliko časa, da so začeli opravljati najnujnejša dela, v republiški cestni skupnosti smo dosegli, da so preplastili cesto od Most do Duplice. V republiški skupščini pa smo spodbudili razpravo o uresničevanju zakona o cestah, ki se je zaključila v teh dneh, tudi z odločitvijo, da bo z regionalnimi cestami gospodarila cestna skupnost Slovenije. Imamo trdno zagotovilo, da bo prihodnje leto dokončana cesta čez Kozjak in da bomo preplastili cesto od Kamnika do Motnika. Izdelali pa bomo tudi desetletni program posodabljanja lokalnih cest, ki jih brez asfaltne podlage zaradi vremenskih razmer skoraj ni mogoče vzdrževati. Če bi vsako leto uredili približno 10 km cest, bi v desetih letih vse posodobili.

– V mestnem jedru se je začelo premikati. Bo še kaj novega?

»Središče Kamnika je bilo letos razglašeno za kulturno zgo-

Želje otrok izpred bloka za leto 1987

Živ žav na dvorišču. Le kaj počno naši malčki, pionirji in mladinci dan na dan pred blokom? Pa dan na dan na istem prostoru, na tistih sto ali nekaj več kvadratnih metrih!

Med pogovorom otrok beležim odkrite izpovedi:

- nimamo se kje igrati
- vsi nas preganjajo, starejši od bloka stran, če pa pade žoga med zasebne hiše, je pa še bolj grozno,
- radi bi imeli igrišče, vsaj dva gola bi radi, pa kakšen koš!
- Energije ima današnja mladina ogromno. Od jutra do večera brcajo, igrajo hokej, se kregajo, smejiijo, skratka norijo!
- Na hišnih svetih upravičeno tarnajo starejši ljudje:
- oh, grozno vpitje, »džumbus«, nobenega miru nimamo, mladina je neolikana...
- da bi vsaj imeli kakšen kotiček, kjer bi bilo malo miru in bi lahko poklepetali...
- Oboji imajo prav! Pa tako ni samo na Klavči-

čevi, Žikovi..., v vseh podobnih neurejenih naseljih je tako.

Na mladini gradimo vse. Naše življenje v starosti bo odvisno od njih. Prihodnost je njihova, vendar so popolnoma prepuščeni sami sebi. Živijo tako življenje, kot si ga sami ustvarijo. Le del je vzgoja staršev, vse ostalo pa gre svojo pot. Marsikje pa še za ta delček vzgoje starši nimajo časa. Od otrok pa pričakujemo vse, vse naj-boljše...

Prostor je, igrišča lahko naredimo, uredimo parke in klopce. Dajmo vsakemu svoj kotiček, ki si ga želi. Denar bi se v krajevnih skupnostih tudi gotovo dobil. Prostovoljno pa bo nekaj ur tudi vsakdo opravil, ki ima rad svojega fantiča ali svojo babico.

IN KAJ SPLOH MANJKA?

Samo neka pripravljena skupina ali posameznik, ki bi hotela voditi akcije za urejanje okolja in otroških igrišč v Kamniku.

Pa če že ne izpeljemo vseh akcij v Kamniku v letu 1987, vsaj skušajmo začeti ČUTITI življenje, v katerem živi naša mladina.

stanovalka v bloku

Novoletne iskrice

- Naj ne skrbi vas prihajajoče leto, po govorih sodeč bo prvo sveto.
- Po žepu cena elektrike vas seka v prihodnje raje naj vas greje topla deka
- Tudi za vaš avto bencin bodo podražili, da z dobičkom bi investicijske neumnosti pokrili.
- Le v zlatarnah meso boste še kupovali, le redki in korajžni pa na šverc boste klali.
- Cena hrane šla bo visoko pod nebo, in le redkmu za suho zemljo še ostalo bo.
- V gospodarstvu ukrepov bo en kup, ne pa pravega, da rešil bi nas izgub.
- Trgali od vaše plače bodo vse povprek, pri zdravniku pa drago plačali boste si svoj lek.
- Poleg klobase, venca in pa parte, sindikat nabavi le še smučarske vam karte.
- Tudi delegatski bo sistem bolj zaživel, če le norce za delegate bo še ujel.

– Na otrocih probali bodo učni nov sistem, na delovnih mestih pa ozdovski problem.

– Kot vedno bodo tudi za upokojence skrbeli, da ne za drugo, le za golo življenje bodo imeli.

In še mnoge druge čakajo vas kozlarije, kakor da z našo glavo skozi zid nekdo rije;

pa vas naj vse skupaj premočno ne skrbi kot vsako, tudi to leto ima le 365 dni.

REM

Celjani so objavili, da bodo obnovili Stari grad (v Celju seveda). Kaj pa čaka kamniški Stari grad? (Čudež, TURISTE, ali celjske grofe)?

Mogoče ga bo obiskal DEDEK MRAZ? Mraz ga bo zagotovo!

Bolj razveseljivo se obeta pod Malim gradom. Slišati je bilo, da bo v gostilni pod njim mogoče dobiti celo očala za daljno-vidne, kratko-vidne, slabo-vidne itd. Zakaj pa ne? BOLJE NEKAJ KOT NIČ! Toda če bi zaradi zgodovinskih znamenitosti ordinirala samo gostilna z dobro kapljico, marsikdo sploh ne bi potreboval več očal. Ko bi se vračal iz nje, bi že videl dvojno – CENO ali celo-DVE CESTI.

R. Š. N. N.

Nekaj misli k osnutku resolucije

Občinska skupščina je na zadnji seji dala v javno razpravo osnutek resolucije o uresničevanju srednjeročnega plana v prihodnjem letu, katerega besedilo je bilo objavljeno tudi v Kamniškem občanu.

V dosedanji razpravi je slišati precej razmišljanj o tem, ali je resolucija dovolj pogumna, agresivna in še nekaj takih pridevnikov je slišati, ali pa je preveč previdna, »ziheraška« in podobno.

Vendar bi lahko rekli, da to ni prava dilema. Zavedati se moramo, da je naš temeljni planski dokument srednjeročni plan občine do leta 1990, ki smo ga sprejeli v začetku letošnjega leta in da se z resolucijo vsako leto dogovarjamo, kolikšen del tega plana bomo uresničili. Če bomo torej za drugo leto zastavili manj kot petino teh nalog, jih bomo morali v naslednjih letih več kot petino, ali pa plana ne bomo izpolnili.

Vprašanje pa je, če je predlagana resolucija v vseh svojih delih dovolj konkretna. Tako, na primer, srednjeročni plan govori o tem, katere proizvodne programe bodo razvijali v naslednjih letih. Kaj od tega bomo uresničili ali vsaj začeli uresničevati v letu 1987, v resoluciji nismo zapisali, čeprav je pripravljen spisek predvidenih naložb, za katere pa še nihče ni dal ocene, ali so v skladu s srednjeročnimi predvidevanji.

V Kamniku že nekaj let govorimo o nujnem združevanju sredstev združenega dela za financiranje perspektivnih razvojnih programov, vendar dalj od te ugotovitve še nismo prišli. Hkrati pa tarnamo, da s sedanjo zastarelo in izrabljeno opremo ne bomo mogli uresničiti sedanje oziroma planirane stopnje rasti proizvodnje. Torej bomo nekaj morali ukreniti, ali spremeniti plan in s tem tudi na višji rasti proizvodnje planirano skupno in splošno porabo, ali pa se pogumneje lotiti posodabljanja in preusmerjanja proizvodnih programov.

O turizmu veliko govorimo kot o naši gospodarski dejavnosti, ki ima prihodnost, vendar smo pri opredeljevanju nalog na tem področju preveč splošni.

V srednjeročnem planu smo na primer zapisali, koliko turističnih kmetij bomo razvili v tem obdobju, v resoluciji pa smo se temu izognili.

V prometu bi kazalo dati več poudarka vlogi in razvoju železniškega prometa, saj smo bili ena redkih občin v Sloveniji, ki so zadržale ruševne lokalnih prog. Vendar ne smemo ostati pri tem. Prizadevati si bo treba, da železniška proga Kamnik–Ljubljana čimprej dobi status javne proge in se kot taka vključi v javno železniško mrežo. Sedanji status pogodbenega proge tega ne omogoča.

Zavzeti bi se morali za celovito in usklajeno politiko razvoja prometa v občini in republiki.

F. S.

JANA TAŠKAR

Moja Koretič se je poslovila od aktivnega dela OK ZSMS

Čarobne formule!

Nova predsednica OK ZSMS Kamnik - Moja Pinterič

Po mnogih težavah z evidentiranjem je OK ZSMS Kamnik izpeljala programsko volilno sejo, ki je minila brez večjih presenečenj. Dvainpetdeset odstotna udeležba ne priča o prevelikem zanimanju mladih za njihovo organizacijo, zato bo imelo novo vodstvo težko delo.

Po izvolitvi organov konferenčne so se mnenja precej kresala. Izjave kot so: frontnost ni le peščica, forum ne sme krojiti politike mladih ter čarobne formule za uspešno delo ni, so že obrabljene fraze, saj se pojavljajo na vseh programsko volilnih konferencah že več kot desetletje. Zanimiva je pobuda, da se na novo preuči financiranje osnovnih organizacij ZSMS na podlagi referata, ki ga je imela dosedanja predsednica Moja Koretič na mladinskem kongresu letos v Krškem. Konferenca je dala novemu predsedstvu nalogo, da preuči možnost za osamosvojitve študentskega servisa, ki dokaj uspešno deluje kot podružnica ljubljanskega. Veljalo bi preučiti tudi neodzivnost OO ZSMS na evidentiranje, saj se je vključila le OO ZSMS Komenda. Kot je bilo izrečeno na konferenci, je

to slika kadrovske politike v mladinski organizaciji. Če pogledamo še nekaj svetlih plati, je to zagotovo preživljanje prostega časa, pokal OK ZSMS oziroma športne igre mladih in zadovoljivo delovanje študentskega servisa. Mladi so zavzeli nekaj delegatskih mest, vendar še vedno premalo. Mladinska organizacija je vendarle politična organizacija, žal večkrat le na papirju. Kje je vzrok?

Delegati konference so sprejeli poslovnik o delu konference in pravila o organiziranosti in delovanju OK ZSMS Kamnik. Stara pravila o organiziranosti je komisija za statutarna vprašanja in pritožbe dopolnila in delno spremenila ter uskladila s statutom ZSMS in ZSMJ in konkretnimi možnostmi organiziranja mladih v naši občini. Občinska konferenca ZSMS ima po novem glavno vlogo pri nastajanju, usklajevanju in uresničevanju delovnih programov, usmeritev in stališč družbenih gibanj, ki jih komisija za statutarna vprašanja predvideva v naši občini v naslednjem letu zato so tudi ustanovili komisijo za družbena gibanja. Ustanovili se tudi center klubov OZN, ki se organizirajo po osnovnih organizacijah v krajevnih skupnostih, delovnih organizacijah in v vzgoji in izobraževanju. Študenti in dijaki, ki so člani Študentskega servisa, se združujejo v aktiv študentov.

Po razrešitvi starega vodstva in izvolitvi novega, so bili rezultati naslednji: predsednik Moja Pinterič, dolgoletna aktivistka v organih OK ZSMS in v OO ZSMS Kamnik-Center, sekretar je ostal Brane Modričan, zamenjal se je tudi nekaj članov predsedstva OK ZSMS, saj je trem članom potekel že drugi mandat. Nova člana predsedstva sta Helena Spurk in Milan Končija.

DAMJAN GLADEK

Podeljena so bila priznanja občinske konference ZSMS

Za aktivno in uspešno delo na svojem področju in v mladinski organizaciji, je konferenca OK ZSMS Kamnik podelila srebrne znake ZSMS.

SREBRNI ZNAKI ZSMS DRAGICA DROLČ

Takoj po sprejemu v ZSMS se je aktivno vključila v delo OO

Tunjice, kasneje je bila njen predsednik. V letu 1983 je bila predlagana v predsedstvo OK ZSMS, bila je predsednik komisije za ohranjanje revolucionarnih tradicij in Konference mladih iz krajevnih skupnosti.

SIMON KLADNIK

Z aktivnim delom je kot predsednik OO ZSMS Volčji potok ogromno prispeval k oživitvi dela te mladinske organizacije, ne samo v interesnih dejavnostih, am-

pak tudi, da postane mladina enakopravna drugim organom v krajevni skupnosti. Z enakimi usmeritvami, je kasneje nadaljeval kot predsednik področne konference mladih iz KS.

Udeležil se je tudi številnih mladinskih delovnih akcij lokalnega, republiškega in zveznega pomena. Bil je tudi član predsedstva OK ZSMS Kamnik.

DARE HOMAR

Kot aktivist v mladinski organizaciji je svoj interes usmeril v področje dela, ki je za mladinsko organizacijo izrednega pomena: kako in na kakšen način zagotoviti, da bo mladinska organizacija delovala kot najširša fronta. Prizadeval si je, da bi telesna kultura postala vsakodnevna potreba sodobnega načina življenja in dela. Opravljal je še vrsto odgo-

vornih funkcij v OK ZSMS. Bil je udeleženec raznih oblik političnega izobraževanja, ter več mladinskih delovnih akcij.

PLAKETE ZSMS

OO ZSMS TUHINJ

Mladinska organizacija v Tuhinju je že vrsto let ena od najaktivnejših v občini. Njena aktivnost sega na vsa področja dela mladinske organizacije. Z dobrim poznavanjem interesov mladih, živčih v tej KS, so velikokrat uspeli vključiti te interese v program KS. Poleg dobrega pokrivanja področja interesnih dejavnosti, so aktivno sodelovali pri oblikovanju vseh akcij v okviru KS, saj je prav z njihovo pomočjo pri številnih lokalnih akcijah KS dosegla ogromen razvoj. Poleg tega so tudi glavni nosilci

kulturnega in družbenega življenja v KS.

FOLKLORNA SKUPINA MOSTE

Deluje že šesto leto in sodeluje na številnih prireditvah. Nastopi na raznih proslavah jim prinašajo del denarja, ki jim omogoča nadaljnje delo in izpopolnjevanje. Folklorni ples danes pomeni vzdrževanje slovenske tradicije, ki ne sme izumreti. Nastopajo na proslavah v KS Moste, Komenda, Šmarca, Tunjice. Sodelovali so tudi na Dnevih narodnih noš in raznih otvoritvah, različnih prireditvah v Kamniku in Ljubljani.

ODSEK ZA PROSTO LETENJE »KAVKA«

Sekcija je pričela delati 1980 s petimi člani in malo izkušnjami. Z odločno organizacijo in prostovoljnimi delom so pridobivali nove člane in danes jih je že sedemdeset. Vsako leto organizirajo brezplačni tečaj v prostem letenju in si tako zagotove pomlad. Dosegli so tri državne rekorde v preletu s povratkom, v preletu trikotnika in v preletni razdalji. Poleg tega se je Borut Pestotnik kot edini Jugoslovian uvrstil v finale na svetovnem prvenstvu v prostem letenju. Kljub vsem uspehom, organizirali so vrsto tekmovanj, jim družba zagotavlja premalo sredstev za delovanje. Zato opravljajo tudi priložnostna dela. M.P.

Turistična poslovna skupnost - da ali ne?

Turistična poslovna skupnost je bila ustanovljena pred dvema leti, vendar se še danes srečuje z temeljnimi zagonskimi težavami, nezainteresiranostjo članic za delo, pomanjkanjem sredstev... Prav zato so se v decembru sestali predstavniki gostinstva in turizma s člani izvršnega sveta. Razpravljali so o njenem nadaljnjem delu ter o mestu in vlogi, ki bi jo morala imeti Turistična poslovna skupnost v Kamniku.

»Škoda je, da Kamnik nima tistega mesta in vloge v turizmu, ki si ga glede na geografski položaj in naravne danosti zasluži. Nedopustno in obenem nerazumljivo je, da kamniško gospodarstvo ne najde pravega interesa v Turistično poslovni skupnosti in da nima posluha za razvoj turizma, za katerega vemo, da postaja čedalje pomembnejši gospodarski dejavnik,« je dejal svetnik za marketing pri turistični agenciji Kvarner-Express. Pri

tem, je dejal, bi bilo iluzorno čakati na sodelovanje tujih turističnih agencij, ki naj v Kamnik pripeljejo goste. V razvoj turizma je treba vključiti celotno gospodarstvo občine, in kar je še bolj pomembno, kamniški turistični ponudbi je treba dati vsebino. Že davno je namreč konec s klasičnim turizmom, ko se je gost zadovoljil le s sobo in hrano, je še dejal predstavnik Kvarner-Expressa.

Če hočemo biti turistična občina, se moramo v prvi vrsti tudi kadrovske okrepiti, so ugotovili na seji, saj nimamo niti enega človeka, ki bi se sistematično ukvarjal z razvojem turizma v naši občini, z marketingom, s popularizacijo, skratka z ustvarjanjem primerne celostnega videza, slovesa s točno določeno vsebino. »Nobenega smisla nima, da nekaj umetno spravljamo skupaj, govorimo o neki poslovni skupnosti, če to ni niti skupnost, in ji zato še veliko manjka,

da bi bila poslovna. Nobena »oblast« vas ne bo vzdrževala in podpirala, če sami ne boste pripravljali sodelovati,« je člane turistično poslovne skupnosti pozval predsednik občinskega izvršnega sveta Janko Gedrih.

Kaj naj bo torej resnična vsebina turistične poslovne skupnosti? V vsakem primeru mora biti interesna skupnost, torej, obstajati mora določen ekonomski interes članic, pripravljenost za skupno sodelovanje, enotno akcijo. Na seji so zato enotno ugotovili, da mora biti turistično poslovna skupnost idejni vodja oživitve mestnega jedra, iz katerega je treba narediti turistično zanimivost. To naj bo skupnost za oživiljanje Kamnika.

Na seji je na kratko predstavil sanacijski program Planinke predsednik začasnega kolegijskega poslovnega organa Bogo Šest. Tudi on je med drugim povedal, da bo za rešitev družbenega gostinstva v Kamniku potrebna pomoč in sodelovanje ostalega gospodarstva in okvira turistično poslovne skupnosti.

Bogo Šest je na kratko predstavil, kako nameravajo obnoviti in oživiti gostinstvo v Kamniku in vsaj po njegovem preudarnem in vzajemnem govorjenju je bilo sklepati, da se bo v Planinki pod družbenim varstvom dalo marsikaj izboljšati in izkoristiti možnosti, ki jih Kamnik kot prijetno turistično mesto ponuja. R. G.

Turistično društvo si prizadeva za lepše okolje

Po uspehih dnevnih narodnih noš, obrti in folklorne, smo v društvu nadaljevali z delom in zasuli rokave.

Najprej smo organizirali izlet za 40 nagajenk, ki jih je izbrala komisija za ocenjevanje krasitve hiš, vrtov in parkov iz Kamnika, Komende, Most, Suhadol, Križa, Podgorja, Tunjice, Mekinj, Nevelj Vrhpolj in Velike Lašne, Šmarce, Duplice. Izlet je bil 8. novembra v Čateške toplice. Ogleдали smo si vrtnarijo pod strokovnim vodstvom ing. agronomije. Po ogledu smo odšli v Terme in se kopali, po kosilu nas je pot vodila v Pletenje z ogledom muzejskih zbirk in stare cerkve. Vračali smo se v Šentjernej in se ustavili v gostilni »pri Slavcu«. Dobili smo posebno sobo in vedro razpoloženje je priključilo ubrano petje. Vodič, kot pri vseh turističnih izletih, je bil dr. Sadnikar, ki je pozdravil nagajence in jim čestital k uspehu. Opozoril je, kako važno vlogo igra krasenje hiš, vrtov in parkov, ter oken s cveticami za turizem, in prosil vse navzoče, da tudi v bodoče krasijo in pritegnejo še druge, da se vključijo v to turistično dejavnost.

V petek, 14. nov., je Arboretum zasadil na avtobusni postaji »turistično lipo«. Direktor Arboretuma ing. Ogorelec, je vodil delo. Turistična lipa mora biti v

ponos vsakega kraja in mesta, zato naše društvo planira spomladi, ko bo lipa zazelenela, turistično slovesnost.

Moramo pa omeniti še posebno razveseljivo novico. V šoli »Fran Albreht« je osnovan mladinski turistični krožek. Pod vodstvom mentorice tov. Šinkovčeve so mladinci že napravili program dela krožka. Posebej razveseljivo je, da bo mladina čistila naše mesto, zlasti okolico šol in obrežja rek. Odločili pa so se, da bodo ob sobotah in nedeljah na stojnici, ki jo bo posodilo TD, na avtobusni postaji v Kamniku prodajali razglednice, znamke in spominke. Organizirali bodo tudi vodniško dejavnost in se usposobili za turistične vodnike. TD pa želi, da bi tudi v šoli »Tomo Brejca«, na Duplici, pa mogoče tudi v Mostah in Komendi ustanovili take krožke.

TD bo vse mladince in mladinke sprejelo v članstvo na občnem zboru društva. Nanj se v društvu zavzeto pripravljamo, bo januarja 1987. Tam bomo prikazali video kaseto povorke noš 1986 in svečano podeli izkaznice mladincem. Naša velika želja je, da bi v društvu pritegnili čim več mladih, ki bodo z mladostnim entuziazmom še bolj poživali turistično dejavnost v Kamniku. N. S.

Ne Veliki planini poskrbljeno za varno smučanje

Tik pred začetkom nove smučarske sezone smo, zato smo v Komunalnem podjetju vprašali, kako so se nanjo pripravili na Veliki planini, kaj je novega na športnih objektih, skratka, kako bo to zimo poskrbljeno za smučanje.

Vodja smučarskih naprav na Veliki planini, Peter Berlec, nam je povedal, da kljub potrebam po novih smučarskih in ostalih objektih na Veliki planini zaradi pomanjkanja denarja bistvenih sprememb tudi to zimo ne bo. Vendar, pravi Peter Berlec, bo zaradi manjših izboljšav na Veliki planini smučanje bolj prijetno in, kar je še važnejše, bolj varno. V sodelovanju s KIK in Titanom bodo izdelali plastične znake za označevanje smučarskih prog, ki so v megli še kako pomembne, da smučar ne zaide s prave poti. Vse ovire na smučišču, kot so drogovji ob vlečnicah in stebri sedežnice, bodo oblekli z zaščitnimi blazinami,

popolnoma pa so obnovili tudi sidra na vlečnicah. Delno so obnovili tudi sedežnice, zamenjali so tudi nekaj sedežev z novimi, ki bodo imeli sodobno termo oblogo.

Končno so dobili tudi uporabno dovoljenje za vlečnico Purman, ki nekaj let ni obratovala. Teren ob njej so izravnali že v pretekli sezoni, tako da je sedaj potrebna le malo debelejša snežna odeja in smučarji bodo zopet lahko uživali na tej, zahtevnejši smučarski prog.

V Komunalnem podjetju zagotavljajo, da bo pozimi vse dni na voljo smučarski učitelj, ki bo (brezplačno!) pomagal začetnikom pr obvladovanju smučarskih vrlin, ob vikendih pa bodo v sodelovanju s Smučarskim klubom Kamnik organizirali smučarske tečaje.

Tako kot lani bo tudi letos odprta izposojevalnica smučarske opreme, za shranjevanje smuč (medtem, ko so smučarji v Šim-

novcu) pa bo na žalost verjetno lahko poskrbljeno šele, ko bodo naredili na Veliki planini večji, sodobnejši hotel. Zaradi vse večjega povpraševanja in preobremenjenosti obstoječega hotelskega objekta bodo gostinci ob vlečnicah postavili snežne šanke, tako da bo tudi za te vrste ponudbo letos bolj poskrbljeno kot v minuli sezoni.

Peter Berlec je še povedal, da bodo tudi to sezono iz Ljubljane vozili tako imenovani ski busi, dnevna karta pa bo v paketu - avtobusni prevoz, smučarska karta in enolončnica - cenejša od navadne.

V Komunalnem podjetju imajo tudi dva nova teptalca za sneg, zato lahko pričakujemo tudi dobro topoteptane in vseskozi urejene proge. Torej, le na sneg bo treba počakati, pa bo na Veliki planini vse steklo tako, kot je treba. Gneča bo verjetno na Veliki planini kljub dragim dnevnim kartam velika, saj so v

predsezoni v Komunalnem podjetju prodali vse karte, sicer pa so bili s svojimi popusti od vseh slovenskih žičničarjev najprivlačnejši, dali so ga namreč kar 45 odstotkov.

ROMANA GRČAR

MIZARJI POZOR!

Brusim vidia žage in rezkarje. Luka Zavanik, Markovo 4c, Kamnik, tel. 832-175.

Popravljam male gospodinj-ske aparate, TV in radijske sprejemnike. Bojan Rudl, Komenda, Glavarjeva 74, tel. 841-238.

Mestna, a hkrati primestna krajevna skupnost

Ob reorganizaciji krajevnih skupnosti na mestnem območju pred nekaj leti, je bila ustanovljena tudi krajevna skupnost Mekinje. Po površini se uvršča med srednje velike v občini, po površini pa je med večje. Krajevna skupnost se razprostira na levem bregu Kamniške Bistrice in meji na KS Nevlje, Godič in Kamnik-Center. Konfiguracija zemljišča je deloma hribovita, precej pa je ravninskega dela. Značilnosti te KS so zlasti, da spada v mestno območje, a je deloma odmaknjena od mesta in živi svojstveno življenje. Lahko bi rekli, da je pri svojem razvoju dosegla pomembne premike, po nekaterih neresenih zadevah pa se uvršča med KS, ki bodo morale zelo pohiteti, da bodo dohiteli zamujeno.

V pogovoru o delu in življenju krajevne skupnosti so sodelovali: Jože Hočevar, predsednik sveta KS, Matija Murko, predsednik skupščine KS, Lado Špur, predsednik KO SZDL in Renata Prijatelj, predsednica mladinske organizacije.

Osebnostna izkaznica

KS Mekinje ima okrog 1500 prebivalcev, ki žive v Mekinjah, Zduši, Podjelši in Jeranovem. Zaposleni so večji del v bližnjem gospodarstvu, delno pa se vozijo na delo v druge kraje. Kmečkoga prebivalstva je malo, čistih kmetov ni niti deset, čeprav se s kmetijstvom ukvarja več krajanov, zemljo pa obdelujejo le v prostem času. Imajo en gostinski obrat, osnovno šolo do 4. razreda in delovne organizacije: Zarja, Donit, Komunalno podjetje in del Utoka. Tu je tudi Dom upokojevcov, dom Partizana, majhna trgovina v zasebni hiši in športni štadion. Precejšen del KS je na novo naseljen.

Naloge, ki so jih v zadnjem obdobju uspešno opravljali

S samopriskom in drugimi sredstvi so urejali komunalne in druge probleme. Uredili so kanalizacijo na Jeranovem, asfaltirali in rekonstruirali so ceste na Prašnikarji, na odseku Breg-Jeranovo in Mekinje-Nevlje ter še nekatere druge odseke. V glavnem je cestna povezava dobra, nekatere akcije pa so še v začetni fazi. Ker je velik del KS zgrajen v zadnjih 20. letih, je razumljivo, da so bila vlaganja prilagojena zahtevam krajanov, t.j. v ceste, kanalizacijo, električno napeljavno in druga najnujnejša dela. Nekateri pomembni objekti, ki jih krajanje še nujno rabijo, pa so še vedno v načrtih.

Kateri pa so glavni problemi, s katerimi se ta čas ukvarjajo v KS?

Problem kanalizacije za precejšen del KS ostaja še vedno odprt. Vzrokov za to je več. Med ostalim tudi zaradi ureditvenega načrta, ki pa je sedaj že v izdelavi. Ureditveni načrt za center KS bo omogočil hitrejšo reševanje in gradnjo komunalij in drugih objektov. Pri tem nastaja težava tudi s financiranjem. Ves čas krajanje plačujejo prispevek za uporabo mestnega zemljišča, sklad pa pri urejanju njihovih zadev premalo sodeluje s sredstvi.

Trenutno se pojavlja še nova težava: prostorske prilike za delo KS, ker se je strokovna služba KS Kamnik preselila na južni del Kamnika, v prostore SKG.

Težak problem predstavlja Cankarjeva cesta. Ta je z izgradnjo obvoznice postala glavna prometna žila, ki pa po mnenju odgovornih, ne more v celoti rešiti prometnih tegob mesta. Krajanje zahtevajo rešitev, razmisliti bi veljalo tudi o možnosti krožnega prometa.

Poseben problem je sejmische. V času sejma so skoraj vsi prehodi med Cankarjevo cesto, Metalke in Domom upokojevcov v celoti neprehodni.

Delo samoupravnih organov KS in družbeno političnih organizacij.

Skupščina KS se sestaja po potrebi, najmanj enkrat letno. V njeni sestavi so predstavniki vseh

delov KS, tako da vprašanja in probleme poskušajo reševati sporazumno in v skladu z željami vseh krajanov.

Svet KS neposredno vodi vse akcije in uresničuje sklepe skupščine. Pri delu sveta sodelujejo tudi komisije, ki so kar uspešne pri svojem delu. Za posebne naloge pa svet imenuje gradbene odbore, ki so svoje dolžnosti vestno izpolnili.

Krajevna samouprava tesno sodeluje z KO SZDL. Probleme skupaj proučijo, na zborih krajanov programe verificirajo. Že nekaj časa je zelo prizadevna organizacija ZSMS, ki se vključuje v reševanje vseh vprašanj KS. Zdaj se želijo aktivirati tudi na dramskem področju. V delo KS je dobro vtkana tudi dejavnost ZK, ZB in drugih organizacij. Načrtno prizadevanje vseh dejavnosti v KS je pokazalo dobre rezultate tudi pri zadnjih volitvah in tudi 2% samopriskom so sprejeli.

Z delegatskim sistemom nimajo posebnih težav. Najbolj delovna je delegacija za občinski zbor KS, dočim je delegacija za ZIS v nekoliko težjem položaju. Pripravljenost krajanov za reševanje lastnih vprašanj je očitna. Pripravljeni so sodelovati, tako s prostovoljnimi delom pa tudi z dodatnimi finančnimi sredstvi.

Katerim nalogam bodo v prihodnje dali prednost?

Trenutne prostorske prilike za delovanje KS jih prisiljujejo k iskanju ugodnih rešitev. Krajevna skupnost Mekinje je kar precej odmaknjena od središča, zato menijo, da bi zaradi nevarnosti eksplozij ali drugih namreč morali zgraditi nov gasilski dom. Gasilska enota je po preselitvi iz mesta na južni del tudi precej odmaknjena in bi pomoč, zlasti pravočasna pomoč, bila vprašljiva. V gasilskem domu pa bi lahko dobila prostore tudi KS.

– Trgovina, tako po prostoru in sedanjih možnostih, ne ustreza krajanom, zato predlagajo, da odgovorni razmislijo o ustreznih rešitvi.

– Zelo pereča je telefonska povezava. Ves novi del KS je brez telefonov nimajo niti javne govornice. Položen ni niti primarni vod napeljav. Vprašujejo se, kdo in kdaj bo vendarle presekala ta voz, krajevna skupnost sama tega ne zmore.

– V programu je gradnja žarnega pokpališča v podaljšku sedanjega.

– Dograditi bi bilo treba prizidek pri šoli – za športni program, kar je sicer dolgoročna naloga.

– Urediti kanalizacijo središča Mekinje, posodobiti in asfaltirati cestni promet in ulice, kjer to še ni opravljeno.

– Odpraviti onesnaženost vode, ki priteka izpod Krišča. To bodo reševali skupaj s KS Godič.

– Kabelska televizija ni več tako dolgoročna rešitev. Radi se pohvalijo, da so prisluhnili željam krajanov, ki bodo med prvimi v kamniški občini dobili boljši program že v letu 1987.

– Želijo, da bi se dogovorili z delovno organizacijo KIK, da bi preskušanje materiala opravljali na drugem bolj varnem mestu.

Našteti je le nekaj nalog, pravijo pa, da imajo v ognju še več želez, ki jih bodo začeli kovati takoj, ko bodo prilike ugodne.

Ob zaključku pogovora so predstavniki KS Mekinje poudarili, da so zelo zadovoljni z delom strokovnih služb KS in da dobro sodelujejo s cestno-komunalno skupnostjo.

Pred nastopajočim novim 1987 letom se predstavniki KS zahvaljujejo krajanom za uspešno sodelovanje in jih vabijo, da bi tako bilo tudi v prihodnje, vsem pa želijo srečno, zdravo in uspešno novo leto.

STANE SIMŠIČ

Metalka upošteva želje kupcev

Kamnik kot središče občine ima dokaj razvito industrijo, obrt in druge dejavnosti, temu pa sledi trgovina in ostale spremljajoče aktivnosti. Med trgovskimi organizacijami, ki so trdo vključene v gospodarske tokove, je tudi blagovnica Metalke, ki je v zadnjem obdobju posodobila poslovanje, solidno preuredila prodajne prostore in uveljavila nekatere kadrovske rešitve.

Zanimalo nas je, kako razmišlja o nekaterih vprašanjih sedanjih poslovodja blagovnice, Slavko Omahen.

Koliko časa je Metalka v Kamniku in kako se vključuje v zadovoljevanje potreb potrošnikov?

Metalka ima v Kamniku »domovinsko pravico« ž 18 let. V tem letu je napravila bistven premik s preureditvijo prostora. Iz prodajnih skladišč je postala blagovnica. S to spremembo dosegamo tudi solidnejši odnos do kupcev in do blagovnega asortimana. V poslovnem svetu pravijo, da si kot trgovec neiznajdljiv in nesposoben, če ne slediš potrebam kupcev.

Kakšno blago oz. izdelke ponujate tržišču?

Blagovnica je programsko usmerjena – vse za dom in gospodinjstvo – vse za gradnjo hiše in adaptacijo stanovanj in vse za industrijo in obrt. Tega se tudi držimo, o čemer se kupci lahko sami prepričajo.

Lado Juntos s Križa

Po katerih izdelkih ljudje in gospodarstvo najbolj povprašujejo?

Imam občutek, da smo najbolj ustregli kupcem gospodinjske opreme. Posebej lahko izpostavim oddelek vodnih instalacij in centralne kurjave. Precej povpraševanja je tudi po kmetijski mehanizaciji in vsem, kar potrebujejo vrtničarji. Moškemu delu kupcev nudimo raznovrstno izbiro ročnega in električnega orodja po geslu »naredi sam«.

Usposobljeni smo za oskrbo obrti in industrije z repromaterialom, vendar je primerjavi z blagovničnim delom povpraševanje slabše. Ponudba in izbira sta dobri, po moji oceni. Občutek imam, da nabavni kupujejo več blaga zunaj Kamnika. Zakaj je tako, še ne vem odgovora.

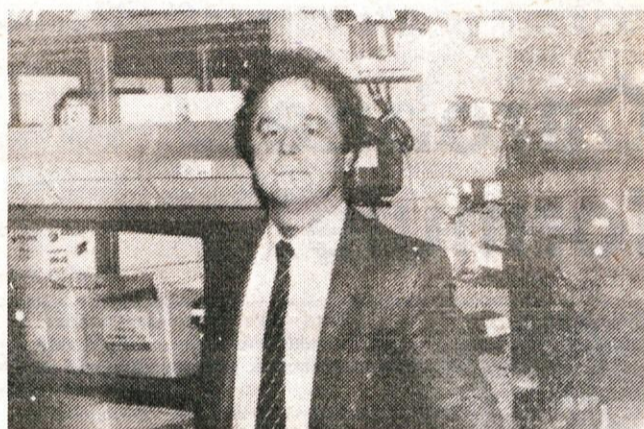
Na katerih področjih čutite potrebo po sodobnejšem trženju?

mo lahko primerjali s konkurenco. Pogrešam iniciative tudi z druge strani ali akcije drugih gospodarstvenih subjektov na višjem nivoju, kjer bi se lahko dogovarjali za pestrejšo ponudbo.

Perspektiva, razvoj?

Naša blagovnica ima lasten program razvoja za letošnje in naslednje leto. Kupci povprašujejo še po tekstilnih izdelkih.

Sodoben način trženja si predstavljamo in ga izboljšujemo s tem, da kupec takoj ali v najkrajšem času dobi želeno blago. Organiziramo prevoz do hišnih vrat. V programu razvoja trgovine si želimo imeti lastno službo za montažo kuhinjskega pohištva in službo za priključevanje električnih aparatov.

Poslovodja Metalke Slavko Omahen.

Kaj pa sodelovanje med trgovci v Kamniku?

Osebnost se še nisem srečal (poslovodja je od aprila letos) s predstavniki Kočne. Trenutno rešujemo nekatera vprašanja znotraj hiše, ki so nas dobera okupirala. Obraz trgovine je odvisen od ljudi, ki jo vodijo in tu imamo še mnogo dela, da se bo

gram najboljši. Vsak čas smo pripravljeni prisluhniti zahtevam in potrebam potrošnikov in temu prilagoditi naš program. Želja kolektiva in mene osebno je, da bi bili tako po postrežbi in izboru blaga med prvimi v Kamniku. Kako nam bo to uspelo, ali pa nam deloma že uspeva, pa prosimo kupce, da presodijo sami.

V blagovnici smo poiskali kupca: Lado Juntos iz Križa 73, je odgovoril na nekaj vprašanj.

Ali večkrat kupujete v Metalke in kako ste zadovoljni s postrežbo?

Tukaj kupujem večkrat. S postrežbo prodajalcev sem zadovoljen. Trenutno me zanima za peč za etažno ogrevanje.

Kako ste zadovoljni z izbiro izdelkov?

Z izbiro sem še kar zadovoljen, manjka rezervnih delov za starejše izdelke – strojčke. Podobno je tudi v drugih trgovinah.

Kaj vas moti pri nakupovanju?

Pri nakupovanju želim biti vpljudno in solidno postrežen. Opazen je boljši odnos prodajalcev tudi v Metalke.

Upamo, spoštovani bralci, da smo vam s tem pokazali vsaj delček aktivnosti Metalke v Kamniku, zlasti pa nas veselijo njihove težnje, da poslovanje še bolj približajo željam kupcev.

STANE SIMŠIČ

● S seje izvršnega sveta

Čimprej obnoviti podstrehe

Po obravnavi poročila o delu delovne organizacije Stanovanjskega in komunalnega gospodarstva v letošnjem letu in po seznanitvi članov izvršnega sveta o programu dela samoupravne stanovanjske skupnosti za prihodnje leto, so na seji sprejeli sklep, da naj se samoupravna stanovanjska skupnost intenzivno vključi v obnovo mestnega jedra in s pridobitvijo čimvečjega števila podstreh, ki so primerne za obnovo in preusmeritev v stanovanja, pridobi čimveč novih stanovanjskih površin. Na ta način bi morda preprečili staranje tega dela mesta in naselili v staro mesto mlade ljudi.

V poročilu o delu samoupravne stanovanjske skupnosti pa je bilo po mnenju razpravljalcev premalo zajeto področje hišne samouprave kot pomembnega dejavnika upravljanja s stanovanjskim fondom. Namreč, ni mogoče le tarnati, da je fond za vzdrževanje zgradb zaradi preniknih stanarin (tudi kamniški izvršni svet vztraja, da je čimprej

treba preiti na ekonomske stanarine!) vedno premajhen za popravilo in vzdrževanje skupnih stanovanjskih površin v blokkih. Tam, kjer je hišna samouprava dobro razvita, kjer skupnosti stanovalcev zgledno delujejo in kjer so stanovalci tudi sami pripravljeni poprijeti za delo, mora tudi SKG prej priskočiti na pomoč, jim dati prednost pred ostalimi, kjer hišni sveti tudi zaradi malomarnega odnosa do družbene lastnine ne delajo dobro. Člani izvršnega sveta so enotno sklenili, naj tudi upravljanje okolice stanovanjskih sosesk prevzame samoupravna stanovanjska skupnost, ki naj preko SKG skrbi za njeno urejanje in nadzor.

Podrobneje bodo stanovanjsko problematiko in s tem v zvezi tudi dopolnjeni poročili o delu SKG in program dela samoupravne stanovanjske skupnosti obravnavali spomladi na skupni seji zborov občinske skupščine in skupščine samoupravne stanovanjske skupnosti.

R. G.

Odločneje nad steklino

Območje naše občine zaradi stekline ni več samo ogroženo, pač pa že okuženo. To kaže tudi podatek, da je bilo letos v naši občini uplenjenih že deset steklih lisic. Zato je občinski izvršni svet pred dnevi sprejel odredbo o ukrepih za preprečevanje in zatiranje stekline v občini. V njej je določen kontumac psov in mačk, kar pomeni, da morajo biti vsi psi in mačke do preklica privezani ali zaprti. Lastniki lahko svoje pse vodijo v naravo le na vrvcih in z nagobčniki.

V času kontumaca ni dovoljen promet s psi in mačkami. Izjema so psi z rodovnikom, ki se lahko vodijo na vzrejne pre-

glede ali razstave, a le, če jih pred tem pregleda veterinar in izda ustrezno potrdilo.

Vse pse je treba po štirih mesecih starosti obvezno cepiti proti steklino.

Lovci lahko uporabljajo pse za lov, če so bili dvakrat na leto cepljeni proti steklino in če so imuni ter označeni s pasjo znamko.

Lovci in veterinarsko-higieniska služba so dolžni pokončati vse neregistrirane in necepljene pse in pse, ki se klatijo po naseljih in gozdovih ter vse potepuške mačke. Da ne bi bilo zaradi tega po nepotrebnem hude krvi in razburjanj, je prav, da bi se lastniki psov za-

vedali posledic, če ne bodo spoštovali sprejetih ukrepov.

Lovci so dolžni pokončati tudi zveri in pižmavke. Trupla pokončenih lisic in drugih zverri morajo lovci v nepropustni vreči takoj dostaviti veterinarski postaji v Kamnik, ki bo poskrbela za laboratorijski pregled možganov takih živali.

Le v izjemnih primerih (velika oddaljenost, težko dostopno zemljišče) je dovoljeno truplo zakopati na kraju odstrela tako, da je pokrito z najmanj meter visoko plastjo zemlje.

Trupel lisic ni dovoljeno odirati, razen če ni z drugimi predpisi to drugače urejeno.

Lovci so dolžni javiti občin-

Odmevi, polemike...

Z vsemi sredstvi!

Ob prebiranju uvodnega članka v zadnji praznični številki Kamniškega občana, sem dobil potrditev misli, ki me je že dolgo preganjala: o izgubljenem zaupanju v svojo občino.

Zaupanje v svojo občino sem izgubil že pred nekaj leti, ko je občinska uprava na osnovi lažnih navedb pričela izterjevati prispevek za uporabo mestnega zemljišča. Zaupanje se je še bolj omajalo v naslednjih letih, ko se niso uresničili na zborih krajanov svečano dani sklepi ob uvedbi samopriskevka, s katerimi naj bi se asfaltirale tri ulice v naši KS, vendar se še do danes niso. V posmeh zaupanja so letos asfaltirali dve cesti, ki sploh nista bili v načrtu, oziroma v sklepu o samopriskevku! Lahko si samo mislimo, kam je šel denar za naše obljubljene ceste.

Moje zaupanje v občinsko upravo se je močno pričelo krhati letošnje poletje, ko je občina v času letnih dopustov hotela po hitrem postopku, brez predhodne najave, razlastiti pozidana in nepozidana zemljišča KS Novi trg. Skušali so nas prepričati, da razlastitev zahteva naša ustava, čeprav nam je jasno, da se ustava za nas izvaja preko ustreznih zakonov. Na sestankih so nam odgovorni iz občine razlagali, da se mora območje, določeno za zidavo v Novem trgu razlastiti, ker to zahtevajo predpisi. Po komisijem iskanju nasvetov glede tega vprašanja v Ljubljani, se je beseda »mora« spremenila v »lahko«. Ta primer ni potrjuje sum, da se poskuša z nečednimi metodami doseči razlastitev zemljišč.

Razumljivo je, da se ob takih metodah dela predstavnikov občine ne more človek zanesti na pravično rešitev. Zato smo na Občinsko konferenco SZDL krajanov Novega trga poslali kolektivno pritožbo zoper razlastitev. V pritožbi ni bilo napisano nič drugega kakor to, kar so občani zahtevali in predlagali na zborih. Tudi ni do danes nihče ovrgel teh navedb. Kljub temu pa predstavniki občine niso reagirali na ta signal, čeprav ga je podpisala velika večina krajanov KS Novi trg. Napačne razlage se še nadaljujejo, saj se kot zadnja novost navaja, da sprememba, razlastitvenega okoliša zahteva tudi spremembo zazidalnega načrta. Take določbe v Zakonu o stavbnih zemljiščih ni, kot tudi ni res, da bi krajanov Novega trga zahtevali spremembo zazidalnega načrta. Samo v pristojnosti občine je, da določi meje razlastitvenega okoliša. V tem smislu smo krajanov KS Novi trg dali konstruktiven predlog, vendar se ga ignorira. Kar pa se tiče spremembe planskih dokumentov, pač nismo krivi krajanov Novega trga, temveč tisti, ki o razlastitvi niso govorili takrat, ko

se je sprejemal družbeni plan naše občine.

Zaradi nestrinjanja s takimi postopki smo krajanov Novega trga neupravičeno tarča napadov in neobjektivnega pisanja v časopisu. Gonja proti nam se nadaljuje, skuša se celo prepovedati govoriti na seji zbora občine, govori se, da smo proti širšim družbenim interesom itd. V resnici pa le ne moremo razumeti, od kdaj se širšim družbenim interesom reče gradnja zasebnih hiš. Ne morem se strinjati tudi s pisanjem Kamniškega občana, ki je izgleda postalo glasilo občinske uprave, namesto da bi, kot glasilo SZDL, pisalo tudi o mnenjih in težavah krajanov iz KS Novi trg.

Ko sem na enem od sestankov krajevnih skupnosti Novi trg vprašal prisotne predstavnike občine, komu odgovarja občina za svoje postopke, sem s strani tov. Gedriha prejel jasn odgovor, da občanom. Zato bi bil že skrajni čas, da občinska uprava prislunke konstruktivnim predlogom krajanov iz Novega trga ter vidi, da s sredstvi zavajanja javnosti in netočnimi informacijami v demokratični in samoupravni družbi ne more uresničevati svojih ciljev razlastitve.

Bratina Ljode,
Novi trg, Lobodova 4

Spet o BS-3 in BS-8

Značilnosti poročanja sredstev javnega obveščanja o razpravi za sprejem odloka o razlastitvi zemljišč v zazidalnih soseskah BS-3 in BS-8 (Novi trg in Zgornje Perovo) so bile: velika neobjektivnost, enostransko informiranje, prikrivanje dejstev in omalovaževanje krajanov. Najbolj moteče pa je podtikanje, da krajanov želijo le gradnjo infrastrukturnih objektov in da nimajo enotnih kriterijev o načinu, obsegu in namenu razlastitve. S pričujočim zapisom želim osvetliti dejstva, ki do sedaj širši javnosti niso bila predstavljena, še več – želim predstaviti magično moč (citiram) »peščice zagrizenih in trmoglavih koristolovcev« (K. občan, št. 19). Tako želim prispevati k demokratizaciji sprejemanja odločitev, ki bodo globoko posegle v življenje krajevnih skupnosti.

S tem, da so krajanov sprejeli srednjoletni družbeni plan in zazidalni načrt za BS-3, so se demokratično odločili za razvoj krajevnih skupnosti. Saj se bodo tako izboljšali tudi njihovi življenjski pogoji. Krajanov so torej pripravljali prispevati svoj delež k razvoju KS, vendar pa želijo ob tem ohraniti možnosti tudi za reševanje njihovih stanovanjskih problemov. Začetek javne razprave o razlastitvi zemljišč za BS-3 in BS-8 pa je mednje vnesel nemir. Predlagani način pridobivanja zemljišč pri sprejemanju zazidalnega načrta ni bil predstavljen. Tako je bilo na najbolj grob način izraženo nezaupanje v krajanov, ki so se z veliko odgovornostjo odločili za prihodnost krajevnih skupnosti.

Nezadovoljstvo zaradi prikrivanja postopka realizacije zazidalnega načrta so krajanov izrazili na dveh zborih krajanov, hkrati pa so oblikovali tudi konkretne predloge za demokratično reševanje nastale situacije. Ker je zbor krajanov temeljno telo v sistemu delegatskega odločanja, udeležba na

ob eh zborih pa je bila množična, lahko takoj izpostavimo realnost obstoja »karizmatičnih posameznikov«. Ti očitno živijo le v glavah predlagateljev odloka o razlastitvi. Prav tako so neresnična namigovanja, da so krajanov proti razvoju, da nimajo enotnih meril za razlastitev in da na tem območju ni kmetijske proizvodnje.

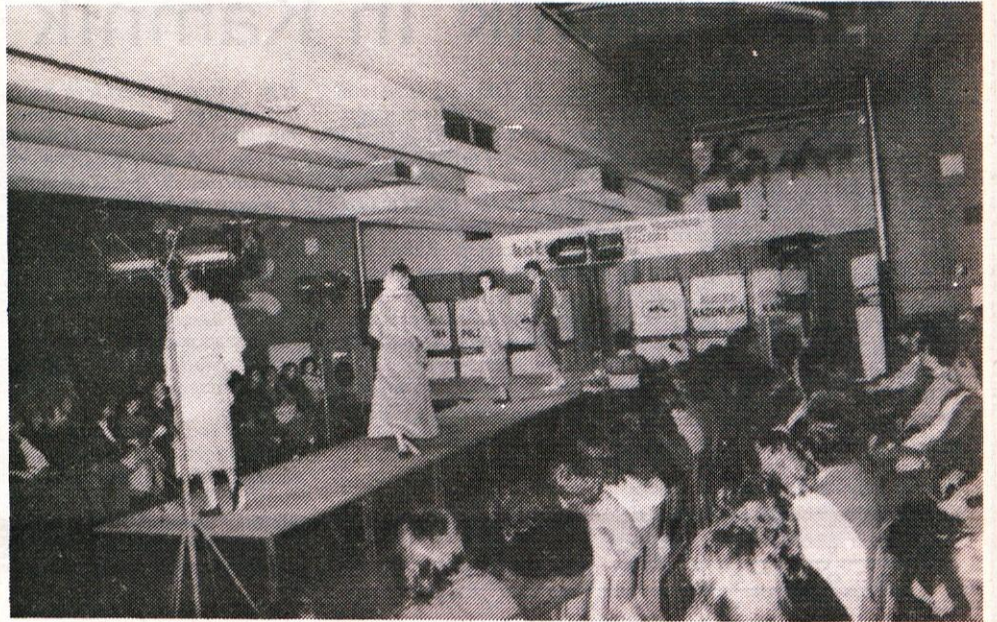
Zahteve krajanov širši javnosti niso bile predstavljene v ustrezni obliki. Takšna, torej neustrezna je bila tudi obravnava na občinskem nivoju. Zato so se krajanov odločili za nelegitimno obliko informiranja – kolektivno pritožbo OK SZDL Kamnik. Pritožbo je podpisala velika večina krajanov Novega trga in Zgornjega Perovega. Tako pa se je dokončno porušil mit o »magičnem posamezniku«, ki so ga ustvarila sredstva javnega obveščanja.

Zahteve krajanov Novega trga in Zgornjega Perovega so torej neizogibna realnost, zato jih bom predstavil tako, kot jih predlagajo. Krajanov zahtevajo gradnjo objektov splošnega družbenega pomena in združeno gradnjo v točno določenem obsegu, ne želijo pa individualne gradnje v že obstoječih naseljih Novi trg in Zg. Perovo. Tu želijo ohraniti prostor za reševanje svojih stanovanjskih problemov. Za pridobivanje zemljišč predlagajo postopek, ki je v veljavi sedaj – to so kupoprodajne pogodbe. Tak postopek je dovolj učinkovit, predvsem pa družbeno bolj sprejemljiv, saj omogoča krajanom sodelovanje tudi pri realizaciji načrtov. Splošna razlastitev celotnega zazidalnega območja je sicer zakonsko možna, vendar pušča krajanom le odgovornost za sprejete odločitve, jemlje pa jim možnost soodločanja pri uresničevanju zazidalnega načrta. Izpostavili so tudi dejstvo, da je reševanje lastnih stanovanjskih problemov časovno veliko daljši proces, kot pa je s srednjoletnim družbenim planom določen čas za izgradnjo BS-3 in BS-8. Zato zahtevajo, da se obstoječi naselji obravnavata ločeno od predvidenih novogradenj. Krajanov moti tudi način razpolaganja z družbeno lastnino, ki bi nastala s predlaganimi odloki o razlastitvi. Ob razlastitvi se namreč razvrednoti vrednost privatne lastnine, le ta pa že naslednji trenutek dobi tržno vrednost, ki je na razpolago najboljšemu ponudniku. Ta je v primeru BS-3 in BS-8 sicer stanovanjska zadruga, ki pa po svojih merilih producira individualne učivalce družbene lastnine. Stanovanjska zadruga je tako posredniška družbena struktura, ki si s tako pridobljenim dohodkom ustvarja pogoje za svoj obstoj. Zato krajanov menijo, da se novonastala družbena lastnina uporabi za objekte splošnega družbenega pomena. Le tako bi se lahko potrdil širši družbeni interes, ki mora biti predpogoj za sprejete tako pomembnega družbenega akta. V nastali situaciji je značilno tudi mnenje prizadehih kmetov, ki ugotavljajo, da jim preteča razlastitev prinaša spremembo sedanega načina kmetovanja, ker jim bodo nove obdelovalne površine dodelili na novih bolj oddaljenih območjih. Zaradi navedenih razlogov gradnja triindvajsetih individualnih hiš v BS-3 gotovo ne more biti širši družbeni interes, za katerega je bilo potrebno zamolčati celo način pridobivanja zemljišča za tak poseg.

Tako predstavljanje zahteve očitno niso v nasprotju s širšimi družbenimi interesi, še manj pa so romantično zaslanjane poteze »peščice zagrizenih in trmoglavih koristolovcev«, ki naj bi nasprotovali razvoju krajevnih skupnosti in občine. Reakcija prizadehih krajanov, ki prerašča okvire uveljavljenih delegatskih poti, zahteva povsod pogljobljeno, večplastno in objektivno obravnavo – tako v javnih občilih kot v delegatskih telesih.

IGOR PODBREŽNIK
Novi trg 31

Modna revija tudi v Kamniku

Dekleta in fantje predstavljajo nove Svila nitove izdelke.

Tudi Kamničani smo si lahko dolg, še jesenski večer popestrili s prireditvijo, na kateri ni manjkalo smeha, lepih deklet ter lepih in okusnih oblačil, ki so jih predstavila. Da sta jim pomagala tudi dva manekena, niti ni tako pomembno. Modno revijo, ki je bila 12. decembra ob 20. uri v SENSŠRM, je pripravila KOČNA iz Kamnika, z namenom predstaviti proizvajalce, katerih proizvode bo prodajala v svojih, prenovljenih trgovinah. V prvi, ki je že odprta, so napredaj izdelki

Pletenine iz Ljubljane, v drugi, kjer je trenutno še Ideja, pa boste lahko kupili lično blago Almire iz Radovljice, Svilanita iz Kamnika in Tovarne nogavic Polzela. Utok bo svoje izdelke še vedno prodajal v svoji trgovini, kjer bodo napredaj vsi na modni reviji predstavljeni modeli. Po modni reviji so nas zabavali Dušan Uršič s svojo kitaro ter neutrudljiva člana Tofovega Moped showa – Rifle in Simona.

MATIC ROMŠAK

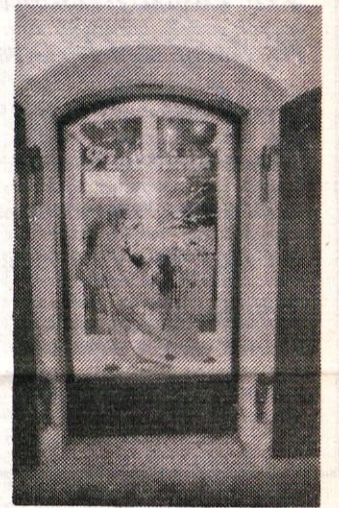
Lična trgovinica na Kidričevi

Manjša prodajalna zelenjave na Štuni bo odslej ekskluzivna trgovina pletenin. V njej bodo prodajali najmoderneje izdelke Pletenine (trenirke, smučarsko perilo, puloverje, maje, spodnje perilo) večino za ženske in otroke. Pisana paleta barvno usklajenih in lepo urejenih pletenin je

razstavljena na lepih lesenih polnicah, kratka, poleg privlačnega prodajnega programa je zelo lična in privlačna tudi notranost trgovine.

Za obnovo trgovinice, ki spominja na butik, so združili sedem milijonov dinarjev. Milan Horvat, direktor Kočninega toz

Neživilski proizvodi je na otvoritvi poudaril, da je trgovina rezultat uspešnega sodelovanja dveh delovnih organizacij Kočne in Pletenine, ki sta z odprtjem tega sodobnega lokala prispevali k lepšemu izgledu Kamnika in k njegovi še večji turistični privlačnosti. GRČAR

Enotna zimska in letna šola v naravi

Izobraževalna skupnost je prisluhnila pobudam delegatov in občanov Kamnika in pričinja akcijo o enotni organizaciji letne in zimske šole v naravi.

Že vrsto let ugotavljamo zaplete pri organizaciji letne in zimske šole v naravi za učence 4. razredov OŠ. Z vodstvi SZDL in OIS je bil dogovorjen sklic posveta s predstavniki DO z namenom, da bi pridobil širše družbeno mnenje, kako enotno pristopiti k razreševanju te problema. Skupaj so pregledali možnosti koriščenja počitniških kapacitet, s katerimi razpolaga združeno delo v občini in pri tem ugotovili, da razen dveh primerov ne obstajajo možnosti za organizacijo.

Program šole v naravi je specifična oblika pedagoškega dela, ki zahteva temeljite priprave glede na smoter, ki naj ga v takšni obliki vzgoje in izobraževanja dosežemo. Omenjeni smoter prerašča staro ortodoksno obliko vzgoje in zobraževanja, v kateri učenci pridobijo vrednot, ki jih v normalnih obstoječih programih ne morejo v celoti pridobiti. Rekli bi lahko, da je s tem dopolnjen proces socializacije otrokove osebnosti, s katerim pridobi sposobnosti in znanja življenja v skupnosti, ki oblikuje njegovo vsestransko razvito osebnost, da bo lahko laže premagoval ovire na poti v živ-

ljenju. Ker se vsi zavedamo pomembnosti organiziranja šole v naravi (letne in zimske), poskuša izobraževalna skupnost tudi praktično uresničiti ta cilj s tem, da jo enotno uredi za vse učence v občini.

Enotno in enakopravno pomeni, da bodo vsi učenci in njihovi starši, pa tudi šole, skoraj v celoti razbremenjeni tiste skrbi, ki jim je dosedaj povzročala največ preglavic pri zagotavljanju finančnih sredstev za organizacijo šole v naravi. Z razbremenitvijo te skrbi bodo pedagoški delavci več časa lahko posvetili vsebini šole v naravi.

Pobuda delegatov iz OŠ Komenda-Moste na skupščini OIS, da se šola v naravi enotno sistemsko reši, je še samo potrdila hotenja in prizadevanja, ki so bila tudi širše podprta.

Vse to je navedlo izobraževalno skupnost, da so oblikovali samoupravni sporazum, ki ga je obravnavala delegatska baza, kot tudi skupščina OIS na svoji zadnji seji. Na skupščini OIS so delegati vseh sredin enotno podprli samoupravni sporazum, ki ga je tekstovno treba dopolniti, osnovni smisel in cilj pa ostaja nespremenjen. Iz navdušenja delegatov na skupščini se da sklepati, da so zadovoljni, ker od besed prehajamo h konkretnim dejanjem.

Prepričani so, da bodo vodilni delavci v OZD, delegati za vzgojo in izobraževanje, predvsem pa delavci v OZD, ko bodo obravnavali in sprejemali samoupravni sporazum, znali razumeti, da bodo s svojim prispevkom v ta namen podprli enotno akcijo zbiranja finančnih sredstev za organizacijo šole v naravi.

KATARINA CERAR

SMUČARSKI KLUB KAMNIK

OBVESTILO

Obveščamo vse stranke, ki niso dvignile denarja od prodane smučarske opreme oz. niso dvignile neprodane smučarske opreme, da to storijo v sredo, 7. 1. 1987 od 15. do 17. ure v prostorih ZTKO Kamnik, Kajuhova pot 12 (za zdravstvenim domom). Informacije po tel. 831-564.

V kolikor do tega roka denarja oziroma smučarske opreme ne dvignete, smatramo, da ste jo podarili Smučarskemu klubu Kamnik.

Poskusno skrajševanje delovnega časa

Z novim letom bo trideset slovenskih delovnih organizacij začelo poskusno uvajati skrajšani delovni čas oziroma podaljšani obratovni čas. (Tri organizacije so s poskusnim skrajševanjem začele že ob poletju).

Delovne organizacije so bile izbrane na podlagi uspešnosti poslovanja, po dejavnosti, teritorialnem načelu in deležu dejavnosti v gospodarstvu. V dveh letnem poskusnem obdobju bo moč delovni čas skrajšati na najmanj 36 ur na teden. Za poskusno skrajševanje delovnega časa bo morala delovna organizacija dobiti soglasje republiškega komiteja za delo, za katerega bo predložila analizo izpolnjevanja pogojev, program ukrepov in aktivnosti ter mnenji zveze sindikatov in Gospodarske zbornice Slovenije.

Soglasje sta že dobili tudi dve kamniški delovni organizaciji,

Titan in Stol. Slednji je začel s poskusnim skrajševanjem delovnega časa že v drugem polletju tega leta. O prvih izkušnjah smo se v Stolu pogovarjali z direktorjem sektorja za organizacijo dela in ekonomiko poslovanja, Srečom Smoletom.

»V Stolu smo v juliju prešli na 40-urni delovni teden, kar pomeni, da sobotne pri nas niso več delovne. Že dalj časa smo namreč opažali, da so delavci ob sobotah jemali dopuste in da delovni učinek ni dosegal poprečnega učinka ostalih dni. Ob sobotah je prihajalo na delo le dve tretjini delavcev, zato smo navadno iz dveh naredili eno delovno izmeno. To je seveda, posebno v zimskem času, pomenilo večje stroške na izdelan proizvod (energetika in prevozi delavcev).«

V Stolu so se v pripravah za skrajševanje delovnega časa od-

ločili za **povišanje delovnih norm** za pet odstotkov. To torej pomeni, da se bodo v skrajšanem delovnem času prizadevali narediti najmanj toliko kot prej. Kakšne so prve ugotovitve Stolovih strokovnjakov?

»Po prvih rezultatih je septembrski, oktobrski in novembrski fizični obseg proizvodnje za okoli deset odstotkov višji kot prej! kar pomeni, da je **produktivnost dela boljša kar za petnajst odstotkov**. Ti rezultati so nas v Stolu vse po vrsti presenetili. Sicer so številke zelo relativne in so morda tako veliki uspehi le rezultat začetnega zagona. A četudi bi bil rezultat pol manjši, bi bil to za našo delovno organizacijo velik uspeh. Če bomo še vnaprej dosegali tako dobre rezultate storilnosti, bomo v Stolu razmišljali še o nadaljni racionalizaciji in čimboljši organizaciji dela,« nam je povedal Srečo Smole.

R. GRČAR

Jože Plečnik in Kamnik²

Po njegovih načrtih je narejena tudi ograja na mostu čez Nevljico (1952).

Leta 1954 so bili narejeni načrti za žalnico (mrtvašnico) v Kamniku. Načrti za obnovo cerkve v Kostanju so bili narejeni leta 1956.

Priložene slike predstavljajo le skromen odsev bogastva njegovih misli, prelitih v risbe, predmete in objekte, ki jih lahko občuduje ves svet.

Profesor Plečnik je v Kamniku reševal tudi urbanistične

naloge. Za Titov trg je naredil (1953) delni ureditveni načrt. V letih 1953 do 1955 je snoval za mesto idejni urbanistični načrt. Leta 1956 je ustvaril načrt **REGULACIJE CENTRALE KAMNIKA**. (osrednjega dela). Slednji obsega Žalski hrib z ureditvijo novih Žal; predvideno ureditev starih Žal in novih, severno od starega pokopališča. Kalvarijo pušča kot neprizadet, naraven hrib. Semkaj spada Malograjski hrib (Mali grad). Poleg že obstoje-

čega dostopa predvideva načrt nov dostop z juga po monumentalnih stopnicah. Načrt povsem opušča (Knafljčevo) Tovarno usnja, ker jo profesor v pismu opredeljuje kot umazani, nečisti objekt, ki ga je potrebno preseliti ven iz mesta. Na tem mestu predvideva Plečnik gradnjo šole obrti in manjše naselje bogato oblikovanih stanovanjskih hiš ob desnem bregu Kamniške Bistrice do železnega mostu in Trznice.

Načrt tudi predvideva ohranitev potoka Mlinščice kot posebno naravno kvaliteto v prostoru. K temu načrtu sodi tudi ureditev današnje Parmove ulice in tudi ureditev neposredne okolice Smoletovega gradiča.

Prof. Plečnik je načrt dostavil 5. okt. 1956 Predsedništvu občine Kamnik z naslednjim pismom:

Predsedništvu Mesta Kamnik

Sem mnenja, da bi nemara zanimalo. Dovoljujem si poslati v šoli narejeno studijo regulacije osrednjega Kamnika. V tej studiji najdete poskus povečave etc. Žal - povečanje Malega Grada ter na mestu neznesne Usnjarne ustoličenje Šole Obrti in odtod dalje pa med strugo Vode zatvornice in Bistrico najdragocenejši del mest: novo četrt villegia-hiš Cottage.

V spoštovanju
ndani Plečnik 5. okt. 56

Moram omeniti, da je poleg aktivnega spremljanja razvoja starega dela mesta k prenovi mnogo prispeval tudi pok. prof. Tone Bitenc (+1977) in kasneje pok. prof. Boris Kobe (+1981). Kasnejše preureditve je za pok. prof. Borisom Kobetom nadziral mestni arhitekt Bojan Šlegl.

1- ŠOLA OBRTI
2- BOJTOP NA MALI GRAD
3- NOVO POKOPALIŠČE
4- COTTAGE

KAMNIK

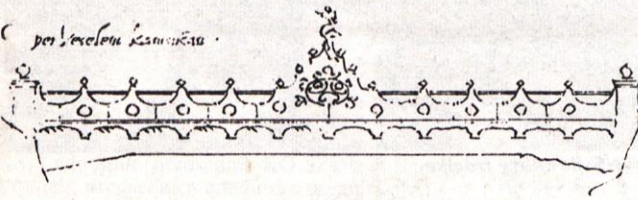

Kdor bi se želel podrobneje seznaniti o delu prof. Jožeta Plečnika, naj pogleda literaturo, ki so jo napisali: Dušan Grabrijan: Jože Plečnik in njegova šola, Maribor 1968, Marjan Musič: Jože Plečnik:

Znameniti Slovenci. Ljubljana 1980,

France Stele, Anton Trstenjak, Jože Plečnik: Arhitec-

tura perennis, Ljubljana 1941
France Stele, Jože Plečnik: Naponi, Ljubljana 1955
Za vsa obsežna dela, ki jih je veliki arhitekt ustvaril za Kamnik in za vso lepoto, ki nam jo je podaril - mu bodimo hvaležni!
MAJDA NEŽIČ

prvi osutek mostu

Predsedništvu Mesta Kamnik

Studiji da bo nemara zanimalo, dovoljujem si poslati v šoli narejeno studijo regulacije osrednjega Kamnika. V tej studiji najdete poskus povečave etc. Žal - povečanje Malega Grada ter na mestu neznesne Usnjarne ustoličenje Šole Obrti in odtod dalje pa med strugo Vode zatvornice in Bistrico najdragocenejši del mest: novo četrt villegia-hiš Cottage.

ndani Plečnik
5. okt. 56

Naravoslovni dan

Pod vodstvom profesorjev biologije, kemije, fizike in geografije smo na prvem naravoslovnem dnevu proučevali onesnaženost zraka, vode in tal v kamniški občini.

Ugotovitve niso bile razveseljive! Kljub vse večjemu in večletnemu prizadevanju za varstvo okolja se stanje ni izboljšalo. Ugotavljali smo zastopanost lišajev, ličink (vrbnic, enodnevnic in mladoletnic) - vsi organizmi so pokazatelji onesnaženosti okolja. Na podlagi posameznih

lišajskih vrst smo ugotovili stopnje onesnaženosti zraka! V mestu se pojavljajo samo skorjasti lišaji (pokazatelji onesnaženega zraka), zunaj mesta pa že redki listasti lišaji (pokazatelji nekoliko manj onesnaženega zraka), grmičastih lišajev (pokazatelji čistega zraka) pa na žalost ni bilo opaziti. Podobno je z vodo: pred mestom je čistost Nevljice še zadovoljiva, onesnažujejo jo le lokalne vode. Do mesta ima še sposobnost samoочиščevanja. Veliko slabše pa je s Kamniško

Bistrico. Že pred mestom je zelo onesnažena (onesnažuje jo Kamin-Črna), onesnaženost pa se poveča, saj teče v spodnjem delu že prava »gnojnica« in ne več čista reka izpod Kamniških planin.

Tako nam je prvi naravoslovni dan koristil, saj smo se sami pričali, v kakšnem okolju živimo in odraščamo. Drugo leto bomo ob podobnem opazovanju lahko ugotovili, če se je stanje že kaj izboljšalo. Mi si to vsekakor želimo; po toči zvoniti je prepozno!

ANDREJ KOROŠEČ, 1. e.
SENŠRM

Dan republike smo praznovali tudi v šoli

Navada je, da se ob rojstnih dneh obdarujemo in si voščimo. rojstni dan naše domovine pa najlepše počastimo s proslavami. Na OŠ Duplica smo priredili dve proslavi, prvo za višjo, drugo pa za nižjo stopnjo. Učenci osmih razredov smo se že dolgo pripravljali za nastop, a se nas je vseeno polotila velika trema, saj se je pred sošolci in učitelji še posebej vredno potruditi. Ko so se v večnamenski prostor nagnetli naši poslušalci, se je začelo. Glas nekaterim nastopajočim kar ni hotel z jezika, a smo vseeno dobro in uspešno opravili svojo nalogo in s pomočjo učencev glasbene šole pripravili zelo lepo proslavo. Toda dan je dosegel svoj višek šele na drugi proslavi, saj so bili na njej cicibani naše šole sprejeti v pionirje.

Ob zvokih pionirske pesmi Rastejo trave in misli... so cicibančki v spremstvu svojih tovarišic, z roko v roki, ponosno prikorakali na prizorišče in se, polni napetega pričakovanja, posedli na že pripravljene klopi. Drug za drugim so se zvrščali učenci drugih, nato tretjih in četrtnih razredov in izredno lepo recitali pesmi, ki so se jih naučili pod vodstvom tovarišic. Na koncu je predsednik pionirske organizacije OŠ Duplica, Mitja Semja, pozval cicibane k slovesni pionirski zaobljubi. Cicibani so postali pionirji, marsikateri stari mami in mamiči pa se je utrnula solza, saj je njihov mali sinček ali hčerka, ki je bil še večeraj cicibanček, postal član ene največjih organizacij PO Vsem novepečenim pionirjem je na koncu čestital še tov. ravnatelj, proslavo pa smo zaključile učence višje stopnje z ritmičnim plesom.

»Imejte se radi in bodite ponosni pionirji.« so besede tov.

ravnatelja, ki bodo našim pionirjem vodilo na njihovi poti.
BARBARA BOŽIČ,
novinarski krožek,
OŠ Duplica

Turizem smo ljudje - tudi mladi

Na pobudo Turistične zveze Slovenije smo na naši šoli ustanovili turistični krožek. Mentorica je zbrala okrog sebe kar lepo število bodočih turističnih delavcev. Najprej smo izdelali program dela, ki vsebuje tri večja področja dela. V prvem delu programa bo sodelovala skupina tistih učencev, ki želijo postati turistični vodiči. Znamenitosti mesta Kamnik bodo razkazovali v štirih jezikih: slovenskem, angleškem, nemškem in srbskohrvatskem.

Drugo področje dela obsega prodajo spominkov v času, ko so trgovine zaprte, učenci pa bodo prodajali tudi propagandni material Turističnega društva Kamnik in še kaj.

Zadnji del programa je namenjen organizaciji predavanj o turizmu ter organizaciji turističnega dne na šoli.

Pri vsem so nam na pomoč priskočili tudi člani Turističnega društva Kamnik.

BOJAN TRAVEN,
novinarski krožek,
OŠ Frana Albrehta Kamnik

Dan Zavoda

Vsako leto 7. novembra praznujemo dan zavoda. Že slavnostna večerja in ples v četrtek sta nas opozorila, da petek ne bo navaden dan. Vsak, ki je šel po avli, si je lahko ogledal razstavljen izdelke, ki smo jih sami naredili. Kdor je zavil se v knjižnico, je na mizah zagledal zanimivo razstavo diplomskih del in seminarjskih nalog uslužbencev zavoda.

V petek zjutraj so se v jedilnici zavoda začeli zbirati otroci in

delavci, da bi prisluhnili kulturnemu programu. Uvodni govor je imel tovariš ravnatelj. Sledila je podelitev priznanj uslužbencem, ki letos slavijo okrogle obletnice dela. Najbolj smo ploskali tovarišici Bibi, ker jo imamo vsi na šoli radi. Vsem slavljencem sta čestitala predsednika mladinske in pionirske organizacije. Kulturni program je imel štiri točke. Tovariš Plahutnik iz Stranj se je odzval povabilu in nam zaigral nekaj prelepih melodij. Osnovnošolci pa so prebrali sestavke, ki so govorili o njihovem bivanju v zavodu. Med nas je prišla tudi Marjetka Smrekar, pesnica in nekdanja oskrbovalka zavoda. Recitali smo njene pesmi, nato pa smo se z njo pogovarjali. Marjetki Smrekar in citrašu smo se zahvalili za obisk, ostale pa povabili na ogled filma Vrnitev v prihodnost. Glavni igralec v filmu je bil Michael J. Fox. Film je bil vsem všeč, posebno še nam dekletom.

Želim si, da bi za praznike namesto dolgočasnih proslav, še večkrat gledali zanimive filme.
KLAVDIJA POROPAT
8. RAZ.
OŠ pri ZUM
KAMNIK

O naravoslovnem dnevu in koruzi

Zaradi nas, petošolcev, lahko takoj zdaj začne snežiti. Mi smo namreč pridelke že pospravili. Sončne jesenske dneve smo izkoristili za naravoslovní dan. Odpravili smo se v Volčji potok in se ustavili na večji kmetiji. Takoj smo poprijeli za delo in gospodar kmetije nas je bil vesel in je rad odgovarjal na naša vprašanja.

Najprej smo obirali koruzo, potem pa smo se spravili se nad jabolka in počistili sadovnjak. Vse skupaj je bilo zelo zanimivo in poučno.

LINKARA SKAMEN,
novinarski krožek,
OŠ Frana Albrehta,
Kamnik

Smo dovolj strastni?

Kar si je bilo mogoče pred dnevi ogledati v kamniškem kinu Dom prvi »hard pornič«, ki je prišel na slovenska platna, ni odveč o tem filmu pripomniti še nekaj, recimo, pikrih besed. Po obisku sodeč, je film Strasti oh in sploh najboljši film, ki je letos prišel k nam. V ljubljanskem kinu Sloga je tri polne mesece trpal blagajno kot za stavo. Vsak dan so bile na sporedu po štiri predstave, prva že od 10. uri dopoldne. Da je bila dvorana skoraj vedno nabito polna, je odveč govoriti, saj so se Ljubljančani, pa tudi Kamničani več pogovarjali o vsebini tega filma, kot pa o samoprispevku, ki je... pardon, ki ni uspel. Uspeh pa je film, saj je slovenskim distributerjem prinesel več dobička, kot katerakoli druga uspešnica, prikazana v tem letu.

Ob tem se mi zastavlja vprašanje, kako so lahko odkupili tako očitno pornografski film. Zagovor, da je film erotičen, se mi ne zdi najboljši, saj obstoji neka ločnica med erotiko in pornografijo, ki pa jo je ta film očitno prestopil.

Tudi zgodba v filmu je lahka in povsem nepomembna (značilnost pornografskih filmov). Fant in dekle iz različnih krogov se po naključju najmeta in skupaj uživata nekaj dni, dokler ju kruta usoda ne loči, za skoraj pol življenja. Oba postaneta uspešneža, seveda na različnih področjih, vendar v bistvu nista srečna. Spolne partnerje menjujeta kot za stavo, hrepenita pa le drug po drugem. Uganete kakšen je konec? Tak, kot v vsaki limonadi: splet bolj in manj srečnih okoliščin ju spet združi in do konca življenja se ne bosta več ločila. Kakšna deklica

je ob gledanju morda še potočila solzico, prepričan pa sem, da je bilo več tistih, ki so se le prizanesljivo nasmihali, vedoč, da njihovo življenje ni tako strogo kalupsko umerjeno.

Razočarani so bili tudi tisti, ki so želeli uživati v »akciji«, saj sta jih režiser in scenarist prikrajšala za vizualni efekt, kar se tiče igralcev in igralke. Ni najbolj estetsko, za gledalca celo povsem odveč, če mora sredi filma razmišljati, zakaj ima moški modrikaste, ženska pa celulitaste noge, in kje so vsi tisti postavni igralci in igralke, ki menda tudi snemajo pornografske filme. V tem filmu jih prav gotovo ni bilo.

Naslednje vprašanje, na katero si ne znam povsem odgovoriti, je skoraj neverjeten ekonomski dobiček, ki prav gotovo ni le od ljudi iz t. i. nižjih slojev. Precej ljudi, katerih ekonomski položaj je zelo visok, si je film tudi ogledalo. Zakaj?

Verjetno zato, ker je pornografija pri nas prepovedana, ker se predvaja le na domačih videih, za ozek krog prijateljev ali sorodnikov. Posebnih dvoran z neonskimi lučmi, zametnimi zavesami in nežno glasbo pri nas ni, ni filmov, ki so na zahodu nekaj povsem običajnega.

Za vesoljno Slovenijo je bil torej film Strasti nekaj novega, nedojemljivega, kar si je vredno ogledati že zaradi »firbe«. In mnogi so si ga vsaj prvič ogledali, le zaradi tega. Kaj pa drugič, tretjič, četrtrič... Če rečem, da je bilo to zadovoljevanje želje po vizualnem občutenju spolnega življenja ali morda še kaj manj moralnega, se ne bom dosti zmotil. Sicer pa, kaj je sploh to - morala? MAJKA ROMŠAK

Raznolikost v delih ljubiteljskih likovnikov

Ob slovesnostih v počastitev praznika republike smo si lahko v decembrskih dneh v kamniškem razstavišču Veronika, ogledali »Pregledno razstavo del likovnih skupin Gorenjske« v organizaciji ZKO Gorenjske in ZKO Kamnika. Gre za ljubiteljsko likovno dejavnost regijskega združenja, ki predstavlja žiriran izbor dvaintridesetih avtorjev iz Jesenic, Kranja, Radovljice, Škofje loke, Tržiča, Domžal in Kamnika. Razstava je prva te vrste, postala pa naj bi tradicionalna.

Ljubiteljska likovna dejavnost se je pri nas silno razmahnila, kar je vsekakor pozitiven pojav v kulturi, vendar pa žal mnogokrat ne dosega osnovnih kakovostnih kriterijev. Zato je sodelovanje likovnikov v organiziranih združenjih pod mentorskim vodstvom pot, ki naj vodi h kakovostni rasti tega kulturnega udejstvovanja. Tudi organizatorji pričujoče razstave so pristajali na ta kriterij in postavili za izbor del dokaj stroga merila ter s tem dosegli zavidljivo raven tovrstne likovne predstavitve. Tako se je razstava izognila stereotipnih in osladnih narodno-zabavnih motivov, kozolcev... ki navadno tudi tehnično ne dosegajo potrebne nivoja.

Na tako zasnovani razstavi, katere edini pogoj je likovna kvaliteta je mogoče pluralizem likovnih stilov od nezahtevnega, vendar solidnega realizma, preko študijskih slikarskih poskusov, pa vse do bolj problemskih in modernističnih rešitev.

Razstavljeni dela nas soočajo s skoraj vsemi klasičnimi likovnimi tehnikami. Predvsem je prisotna oljna tehnika in akvarel ter risba, nekaj gvašev, dva pastela, kolaž ter nekaj kombiniranih rešitev.

Če sledimo razstavi po njeni smiselni postavitvi, ki se začne z risbo, vidimo, da je ta v razponu od neproblematičnega domačij-

skega realizma (Igor Pokorn, Jože Smolej, Drago Jerman, Tone Ravnikar), poskusov hiperrealistične deformacije (Veno Dolenc), pa vse do izredno suverene portretne risbe Branka Škofica v sepija tehniki. Tukaj bi morda posebej omenili še prizadevnega Rudolfa Arha, ki v svojih realističnih podobah – etnografskih zapisih ohranja našo, žal izginjajočo ljudsko arhitekturno dediščino.

Tudi pri akvarelu imamo opraviti z berljivimi in razpoznavnimi geografskimi obeležji v maniri bolj ali manj nezahtevnega klasičnega realizma (France Kreuzer, Branko Čušin, Vinko Bogataj, Martin Goričanec) in z bolj kritičnimi in zahtevnejšimi dosežki. Omeniti je treba tonsko harmonično ubrano krajino Edija Severja, izredno zanimiv tehnični pristop k akvarelu Staneta Žarka in barvno bogato tihožitje z rožami Dane Bem-Gala.

Nekaj avtorjev je doseglo zavidljiv uspeh tudi v gvašu, oziroma kombinirani tehniki (akva-

Razstava kamniških in domžalskih likovnikov

Kulturni skupnosti in Zvezi kulturnih organizacij obeh občin sta v galeriji Janeza Repanška v Rudniku v soboto, 13. decembra, odprli razstavo del kamniških in domžalskih likovnikov. Ob otvoritvi so nastopili člani Godalnega kvarteta RTV Ljubljana (Monika Skalar, Karel Žužek, Franc Avsenek in Zdenka Marinič), kitarist Lado Planko in sopranistka Agata Šumnik-Zgonec. Svoja dela pa razstavlja osem domžalskih slikarjev in kiparjev ter enajst likovnikov iz naše občine.

R. G.

Razstava ilustracij Maksima Gasparija

V četrtek, 4. decembra, je Kulturni center Kamnik v sodelovanju z Narodno galerijo iz Ljubljane odprl v renesančnem delu gradu Zaprice razstavo Maksim Gaspari – ilustrator. Na otvoritvi se je zbralo precej kamničanov, ki so kljub temi in mrazu prehodili pot do Zaprice.

Maksim Gaspari je tesno povezan s Kamnikom, saj ga je prav tu odkril Nikolaj Sadnikar ter postal njegov mecen, da je mladi Gaspari lahko študiral.

Razstava zajema predvsem njegove ilustracije in je obogatena še z mnogimi deli iz Sadnikarjeve zasebne zbirke. Še posebej so zanimive ročno narejene razglednice, ki jih je Gaspari pošiljal svojemu dobrotniku.

Po odlični Koželjevi razstavi imamo spet razstavo, vredno ogleda. DAMJAN GLADEK

Razmišljate, kam za najdaljšo noč v letu...?

GOSTILNA REPNIK, Vrhpolje pri Kamniku vas vabi na prijetno **SILVESTROVANJE**.

Pridite, prijetno se boste počutili v prenovljenih prostorih. Informacije po telefonu 831-293, popoldne.

rel, gvaš, risba). Od malce naivnega realističnega tihožitja Franca Dolinška, spopadom s figurativno deformacijo (Veno Dolenc), pa vse do izredno suverene portretne risbe Branka Škofica v sepija tehniki. Tukaj bi morda posebej omenili še prizadevnega Rudolfa Arha, ki v svojih realističnih podobah – etnografskih zapisih ohranja našo, žal izginjajočo ljudsko arhitekturno dediščino.

Prevladujejo olja. Med nekaj solidnimi izvedbami krajinskih motivov (Tone Tomazin, Ida Rebula, Miro Kačar (izstopajo: Pavel Lužnik z lepo barvno študijo izseka iz narave ter Cveto Velikajne in še posebej Matjaž Mauser s svobodnejšo in modernejšo interpretacijo pejzaža. V tihožitju Rafka Primožiča zasledimo poskus pristopa k akademski študiji. Vinko Hlebeš pa pristajal v manj zahtevnem magičnem realizmu.

V manj konvencionalnih tehnikah in v sodobnejšem likovnem izrazu se predstavljajo Lojze Kalinšek s kolažem, Vida Štamberger z reliefnim tiskom in Andrej Perko z slikarskim reliefom v mešani tehniki.

Kiparstvo je žal zastopano samo z dvema avtorjema: Jože Volarič razstavlja dve kovinski figuralni plastiki, Tomaž Šebrek pa amorfno figuro iz patinirane gline.

Zaključimo naj, da si tovrstnih ljubiteljskih razstav še želimo in naj omenjena zares postane tradicionalna.

DUŠAN LIPOVEC

Uniles poje 86

Današnjega gledalca in poslušalca je težko zadovoljiti. Razvajan je v mediji, ki sežejo prav v vsak dom in zato je postalo amatersko petje nekako drugotnega pomena. Mnogoča navdušenih pevcev v pomožnem prostoru ob odru Kulturnega doma pa je pred pričetkom koncerta dajala vtis, da se obeta prijeten večer.

Koncert je izredno lepo povezoval slavist Tone Ftičar, ki je v uvodu povedal, da ljudi med seboj povezuje in združuje več stvari, med katerimi je delo na vidnem in pomembnem mestu. Ni le mehanični proces, pač pa tudi zasnova, vsebina in namen, torej tudi poročilo pričujoče prireditve, serije pevskih skupin sozda Uniles.

Sozd Uniles združuje enajst organizacij lesarske stroke iz vseh koncev Slovenije, pevke in pevce iz te sestavljene organizacije pa od lanskega leta tudi skupna pevka prireditve, ki naj po skupni odločitvi postane tradicionalna.

Prijazna naklonjenost, ki so jo obiskovalci na pevski prireditvi izražali do nastopajočih, je zgovorno pričala, da je s prepevanjem in ljubeznijo do petja tesno povezan pojem prijateljstva.

Na koncertu so nastopili moški pevski zbor Liko Verd, Vrhnika, oktet Marles, Maribor, moški pevski zbor Meblo, Nova Gorica, oktet Javor, Pivka, mešani pevski zbor Svoboda, Duplica, Dolenjski oktet Novoles in moški pevski zbor Lesnina Sopot, Radeče.

Prireditve je pripravila delovna organizacija Stal.

Pred pričetkom koncerta je

Prihod koroških glasbenikov in pevcev pred občinsko skupščino.

Koroški glasbeniki v Kamniku

V ponedeljek, 8. decembra, so mrzel in neprijazen dan popostrili koroški glasbeniki in pevci, ki so kamniškimi vrstnikom vrtili lanski obisk. Preden preidem na vsebino obiska naj vam, dragi bralci, orišem delovanje glasbene šole na Koroškem.

Mladi glasbeniki se v njej izobražujejo že deveto leto, od februarja 1978. leta, ko so v Podjuni odprli prve oddelke.

Kasneje so nove razrede ustanovili še v Rožu, Gurah in Celovcu, tako da jih je sedaj 25, s

320 učenci. Poleg že običajnih instrumentov, kot so harmonika, kitara, klavir, orgle, pihala in trobila, na šoli poučujejo še zborovodstvo, diatonično harmoniko in citre. Največ je pianistov in kitaristov, sorazmerno manj pihalcev in trobilcev, kot tudi harmonikarjev, kar je celo presenetljivo, saj ima harmonika na Koroškem bogato tradicijo. Še preden me kdo pograja, zakaj sem izpustil godalce, naj povem, da pouk godal sploh še ni stekel, čeprav si upravni odbor društva »Glasbena šola« trudi odpraviti tudi zadnji »rak rano.« Predzadnji večji problem so rešili letošnjo jesen, ko se je šola močno okrepila z domačimi pedagogi, ki študirajo v Celovcu ali Gradcu. Z zaposlitvijo novih, domačih kadrov šola ni več tako odvisna od učiteljev, ki se vozijo iz Slovenije, kar tudi predstavlja svojevrsten napor.

Gojenci koroške Glasbene šole tokrat niso bili prvič pri nas, saj so se že večkrat dostojno predstavili občinstvu v matični Sloveniji.

Naslednji večji nastop bodo glasbeniki iz Bilčovsa in Sentjanža imeli marca 1987. leta, ko se bodo pomerili s sovrstniki na XVI. tekmovanju učencev in študentov glasbe Slovenije. Temu bo sledilo V. srečanje mladih slovenskih glasbenikov treh dežel, ki ga bo organizirala že omenjena šola, sezono pa bodo zaključili z nastopom najboljših učencev 17. junija v Šent Jakobu v Rožu.

Tudi nastop, 8. decembra, v Komendi lahko štejemo med večje, saj so se solistom in ansambлом iz Glasbene šole pridružili še pevci iz mladinskega zbora Bilčovs.

Vsi skupaj so v Kamnik prišli pet ur pred nastopom, tako da so lahko najprej obiskali skupščino, kjer jih je z nagovorom pozdravil predsednik Anton Ipavc ter jim zaželel še veliko uspehov pri nadaljnjem delu. Pot so z avtobusom nadaljevali v Mengeš, kjer so si v tovarni glasbil z velikim zanimanjem ogledali izdelavo kitar, harmonik in razno raznih ojačevalcev. Ker jih je potovanje in vsa ta srečanja dodobra zlakotnilo, so jim organizatorji pred nastopom napolnili trebuščke, potem pa »hajd« v dvorano Kulturnega doma v Komendi, kjer so se do 17. ure pripravljali na nastop, ki je za vse

pomenil veliko doživetje.

Za uspeh, ki ga je koncert požel, sta zaslužni predvsem obe Glasbeni šoli, kamniška zaradi odlične organizacije, koroška pa zaradi pestrega in bogatega programa, ki je vseboval precej slovenskih narodnih pesmi, pa seveda Skupščina občine Kamnik in KS Komenda. Najbolj je ugajala prav zadnja točka, ki so jo skupaj izvedli kitaristi iz Avstrije in učenci Iva Droljca, imela pa je naslov – Valovi Donave. Simbolično je ponazarjala združenje glasbenih interesov in sodelovanje ter krepitev prijateljskih stikov med dvema prijateljskima narodoma. Te želje so po koncertu izrazili v sproščnem pogovoru tudi ravnatelj kamniške GŠ, Franc Lipičnik in predstavniki oddelkov koroške Glasbene šole.

Prireditve je torej razgibala monotonost v KS Komenda. Zagnani profesorji GŠ pa žele še več, saj so se že povezali s KS Kamniška Bistrica, kjer imajo po letnem delovnem načrtu prav tako planiran koncert. Prihodnje leto se bosta tema dvema pridružili še KS Tuhinj in KS Šmarca, kjer prav tako obstajajo pogoji za izvedbo koncerta. Glavni prireditvi pa bosta do nadaljnjega še vedno v kinu DOM. Vabljeni!

MATIC ROMŠAK

Zamenjam enosobno družbeno stanovanje (s soglasjem) 39 kv. m, s centralno kurjavo, v Klavčičevi ulici za dvo ali trisobno v Kamniku. Ogled v popoldanskem času. Tatjana Pogačnik, Klavčičeva 6, Kamnik.

Preklicujem žaljive besede, ki sem jih izjavil proti tovarišici Mariji Sabani v njenem slaščičarskem lokalu »Lenček« v Komendi in se ji opravičujem. Jože Drešar, Nasovče 19, Komenda.

Ženski s popoldansko ali dvoizmensko zaposlitvijo, ki bi v dopoldanskem času občasnno pazila na deklici, stari 3 in 5 let, nudim opremljeno sobo z možnostjo kuhanja. Naslov pošljite po pošti na uradništvo Kamniškega občana, Titov trg 9, Kamnik.

Komunalno podjetje Kamnik

obvešča občane, da bomo smeti in odpadke med novoletnimi prazniki odvažali takole:

- v ponedeljek, 29. 12. 1986 – ostane odvoz nespremenjen
- v torek, 30. 12. 1986 – ostane odvoz nespremenjen
- v sredo, 31. 12. 1986 – ostane odvoz nespremenjen
- namesto v četrtek, 1. 1. 1987 bomo smeti odvažali v torek, dne 30. 12. 1986
- v petek, 2. 1. 1987 – ostane odvoz nespremenjen.

Pevcem

Je samo poizkus. Pa brez zamere, če v ihti in zanosu kaj spregledam ali narobe zapišem.

Kdor poje, slabo ne misli ali na slabo niti ne pomisli!

Z nekakimi nameni namenim pisem sledeče vrstice, vam in bodočim rodovom v opomin.

In če pesnik prisega, da slep je, kdor se s petjem ukvarja, in da pevcu vedno sreča laže, morda ta petkov večer vse skupaj postavlja na glavo in povsod vsele lučice prižiga?!

Naj že pričnem, tako kot pevcu Lire, Prvega slovenskega pevskega društva, ki so pod vodstvom prof. Sama Vremšaka suvereno pričeli s programom. Najprej z dvema Gallusovima skladbama, ter nato z Mokranjčevim stavkom Njest Svjat (Nihče ni tako svet), ki je poslušalce v dvorani prisilil, da so prisluhnili in občudovali. Tudi četrta skladba, Foersterjev Večerni ave, je po koncu še trenutek ostala v zraku, dokler je ni preglasil dolg in spontan aplavz. Dolg trenutek za intonacijo in zazvenela je Ipavčeva Dve utvi, ki je le še dvignila temperaturo in pripravila vse navzoče na težko pričakovane goste večera.

Slovenski oktet je pričel v vsem svojem sijaju in takoj dokazal, da sodi v sam svetovni vrh. To potrjuje tudi že druga turneja po Kitajski, ki jo načrtujejo za prihajajoče leto.

Dve pesmi iz klasičnega repertoarja za začetek in zatem na besedilo Svetlane Makarovič uglasbena pesem za oktet in njegovega solista Baniča, ki je z glasom in fagotom uspešno interpretiral nič kaj spodbuden naslov pesmi »Kost«. Vendar nam osmerica ni pustila dolgo premišljevanje o ta-

ko turobnih stvarih, saj je že sledila skladba Jakoba Ježa na besedilo iz šestnajstega stoletja, ki govori o prijateljstvu in prijateljstvih. Najprej drug drugemu laskajo, zatem pade vmes prva zmerljivka in že je tu prepričljivo, da se je marsikdo v dvorani že zbal, da so se fantje na odru zares sprli!

Tudi drugi del koncerta je začel oktet in z vsako pesmijo posebej polagal pred nas svoj raznovrsten spored pesmi iz vsega sveta. Od Norveške pesmi, ki jo je kljub prehladu odlično zapel Danilo Čadež, preko vsakomur poznane Kalinke, do črnškega spirituala z naslovom Joshua fit the battle of Jericho.

Za prvo pesem drugega dela Lirinega nastopa pa je ob svojem jubileju glasbenega ustvarjanja in delovanja prof. Samo Vremšak izbral mladostno šega-vega Vasovalca. V tej, kot tudi v pesmi So še rožce u hartelnu žavovale, ki jo je za moški zbor priredil Ciril Vremšak, je zbor dokazal svoje kvalitete, solisti pa svoje zares odlične sposobnosti.

Za konec večera so prišli na oder člani Slovenskega okteta in skupaj z Liro odpeli priredbe slovenskih ljudskih pesmi in ker aplavza ni in ni hotelo biti konec, je oktet zaključil večer z zadnjim bisom, ki je hočeš nočeš pripeljal dogodek do konca.

Zaključek je bil izvrsten, vendar se vedno poraja vprašanje: kako, da Kamničani tako poredko do zadnjega kotička napolnijo svojo kinodvorano. Se je mar sramujemo?

JANEZ BALANTIČ

Kultura, šport, zabava

Novembra je bil v dvorani Ki-na dom Duplica kviz: Kultura, šport in zabava. Organizirala ga je osnovna organizacija ZSMS Duplica. Udeležile so se ga tri članske ekipe iz OO ZSMS Komenda, TSK Ideja, OK ZSMS Kamnik in Duplica. Kviz je pripravil posebni odbor, pobudnik zanj pa je bila Tončka Biček.

Smeha ni manjkalo, saj so bila vprašanja domiselno sestavljena in odgovori iznajdljivi. Ekipe so morale pokazati svoje izrazne sposobnosti v mimiki, in vprašam vas, dragi bralci, kako bi vi pokazali pojme kot: nevarno drseča deska ali imobiliziran odprt slom, ipd.?

Vzdušje v dvorani je bilo res enkratno, za kar je poskrbel tudi Mare Berlec, povezovalac programa. Čeprav dan za dnem govorimo o cenah in nizkem življenjskem standardu, ekipe odgovorov na taka vprašanja niso najbolje obvladale. Strokovna žirija pa je dovolila odstopanje od cene za 5 dinarjev. Malo, kajne?! Sicer pa mi vi povejte, koliko stane kg kisle repe, liter ruma, sobotno Delo...

Pravzaprav so le vprašanja iz kulture zahtevala »pravo znanje« in tu se je pokazalo, kaj kdo ve! Tekmovalci so morali povedati rojstne kraje slovenskih pisateljev in pesnikov in našteti njihova dela ter se izkazati s poznavanjem filmske, glasbene in dramske umetnosti.

Udeležba in navdušenje gledalcev sta pokazala, da je takšnih prireditev v občini premalo, realizacija le-teh pa je na žalost odvisne le od redkih zanesenjakov.

Osnovna organizacija ZSMS Duplica pa meni, da se tovrstnega dela ne gre odreči, čeprav so družbeno politična in ne le »prireditvena« organizacija. Tja do novega leta nameravajo poleg proslave ob 29. novembru organizirati Večer plesa (19. decembra) skupaj s Centrom za prosti čas pri OK ZSMS Kamnik, in Novoletni ples na dan pred Novim letom. Kar pestro, kajne?

In, da ne pozabim, ekipe so zasedle naslednja mesta:

1. OO ZSMS Duplica
2. OO ZSMS Komenda
3. OO TSK Ideja
4. OK ZSMS Kamnik

M. P.

Partizanka Albina Sušin je praznovala 60-letnico

Prijetno je pisati o preprostih, poštenih in skromnih ljudeh. Med te spada Albina Sušin, ki je junija dopolnila 60. leto starosti. Ves čas svojega življenja je ostala zvesta naprednim načelom. Albina je ena med mnogimi, ki je bogatila našo preteklost, jo oplojevala in plemenitila. Poznamo jo kot človeka, ki ve kaj hoče in je vedno pripravljena storiti več, kot je le njena dolžnost.

Rodila se je 26. junija 1926 v Lazah v Tuhinjski dolini kot otrok delavske družine. Že kot šestletna deklica je morala za kruhom. Služila je na raznih kmetijah v Tuhinjski dolini, na Rakitovcu in Trojanah. Vmes je obiskovala osnovno šolo in se pridno učila življenja ob trdem delu. Kmečka dela je opravljala vse do 1943.

Kmalu po okupaciji naše dežele je spoznala, kje mora iskati svoje mesto. Zavestno se je odločila za pošteno pot, ki je bila zelo naporna, toda nadvse častna. Spoznala je, da brez vobose ne bo svobode, zato se je z vsem srcem povezala z narodno-osvobodilnim gibanjem. V njem je sodelovala že od maja 1942, z zbiranjem materiala, prenašanjem obvestil kot kurirka, opravljala je še vrsto zaupnih del. V NOV je vstopila 26. novembra 1943. Bila je v Šlandrovih brigadi v Tuhinju in na Dolenjskem, v XV. diviziji in v glav-

nem štabu NOV Slovenije. Bila je bolničarka, delala je v ekonomatu, pomagala v kuhinji itd. V NOV je ostala vse do osvoboditve in se nato zaposlila v Stolu. Tu je bila vse do upokojitve. Težko življenje. Bila je invalidsko upokojena.

Kot zavedna borka in predana članica naše družbe je aktivno sodelovala v delu mnogih organizacij, v ZB, SZDL in drugie. Bila je dosledna in marljiva vse do današnjih dni, zato jo okolica ceni in spoštuje.

Za svoje sodelovanje v NOB je prejela medaljo za hrabrost in red zaslug za narod, za povojno delovanje pa je prejela vrsto raznih priznanj in zahval.

Albina tudi še danes, kljub

boleznim, ne miruje. Vključena je v delo KS Duplica, predvsem na področju ostarelih in bolnih občanov.

Z možem živita sedaj v stanovanju na Duplici, njun sin pa dela v Beogradu, obiskujejo se občasno.

Naša slavljenka pravi, da živi kar dobro, kljub relativno skromni pokojnini. Ni preveč zahtevna, je pa prepričana da bi lahko bolje živeli, če ne bi odstopali od nekaterih načel, za katera se je tudi sama borila. Poudarja, da nas bosta rešila le delo in pridnost, pa nič drugega. Njena odločnost — zaupanje v zdrav in pošten odnos sta značilni lastnosti, značilni za klene ljudi, ki kljub težavam ne odnehajo. Tudi Albina vztraja na tej poti.

Zivljenje bi si lahko olepšali, za mnogo stvari ne bi bilo potrebnih materialnih žrtev, pa vendar, ne gre kakor bi želeli. Njo moti dupliška jama za odpadke, ki širi po naselju neznošen smrad, zato si želi, da bi problem čim prej rešili.

Tej želji se pridružujemo tudi mi, njej osebno pa želimo še dolgih let življenja, takega življenja, ki ji bo prineslo polno sonca in svetlobe, ki ji bo prinašalo veliko zadovoljstva in prepričanja v zavesti, da je k temu tudi sama prispevala vsaj droben delež, prispevala del sebe, da bi bilo tudi drugim lepo.

STANE SIMŠIČ

Evangelicianska cerkev v Derendingenu.

Lira v Trubarjevem Derendingenu

Ob letošnji štiristoletnici smrti Primoža Trubarja se spominjamo Trubarja v najrazličnejših priložnostih in oblikah. Štiristoletnica je resnično velik in obvezujoč jubilej, vendar je naš Trubar tako velik, da ga spoštujemo tudi ob drugih priložnostih, spontano, prisrčno, celo globlje.

Tak odnos ima do Trubarja tudi kamniška LIRA.

Pri oblikovanju svojih koncertnih turnej daje LIRA vedno velik poudarek dopolnilnemu kulturnemu programu. Predalč bi šli, če bi začeli z navajanjem kamenčkov teh programov in kakšen mozaik nastane iz teh kamenčkov; en kamenček nas bo pa v letošnjem Trubarjevem letu gotovo zanimal.

Od 22. do 31. maja 1975 je imela LIRA veliko koncertno turnejo v ZR Nemčiji in Švici. Koncerte smo imeli v Stuttgartu, Reutlingenu, Mannheimu, Giessnu in Amriswilu. Takrat smo dva dni stanovali v Reutlingenu. Enajst kilometrov od Reutlingena je Tübingen, pri Tübingenu Derendingen, v bližini Rottenburg, Urach — kraji, na katere je vezano življenje Primoža Trubarja.

To priliko smo izkoristili in en cel popoldan posvetili Derendingenu, koder je Trubar po pregonu iz naših krajev župnikoval celih 20 let, tam umrl in je tam pokopan.

Obisk v Derendingenu smo pripravili v sodelovanju z našimi zdomci v Reutlingenu. Derendingen je danes že praktično zračen s Tübingenom. Pred idi-

lično evangeličansko cerkvijo nas je pričakal takratni pastor gospod Walter Döttling. Velik poznavalec Trubarja, Slovencev in Slovenije. Takoj je stekel sproščen pogovor. Pastor Döttling nam je slikovito prikazal cerkev, življenje v Derendingenu in Trubarja. Pravi pridigar, kakor da bi tekla v njem Trubarjeva kri.

Cerkev v Derendingenu je bila posvečena leta 1562, Trubar pa je bil v njej župnik od 1566, do svoje smrti 1586. V cerkvi je velika marmorna plošča z imeni vseh župnikov te cerkve. Trubar je drugi po vrsti. Seveda je med vsemi navedenimi Trubar daleč najmočnejša osebnost.

Trubarjev grob je ob cerkvi, pod križem levo od vhodnih vrat (glej sliko). Na vhodnih vratih je napis v slovensščini in nemščini z izčrpnimi podatki o Trubarju.

LIRA poje 24. 5. 1975 ob grobu Primoža Trubarja v Derendingenu.

Pastor Döttling nam je pripovedoval, da so na Trubarjev grob Slovenci prinesli slovensko zemljo, in tudi srčke, ki cvetejo na Trubarjevem grobu, so nasadili Slovenci.

Pastor Walter Döttling nam je v večurnem pogovoru ponovno in ponovno pripovedoval, kako pozorni so Slovenci do Trubarja. Stiki med temi kraji in Slovenijo so izredno močni. Derendingen se drži Tübingena. Ljubljanska univerza pa z univerzo v Tübingenu sodeluje na celi vrsti področij, med drugim tesno sodeluje s Tübingenom tudi naš Kamničan prof. dr. Stane Gabrovce. Okrog Tübingena živi zelo veliko Slovencev-zdomcev, pastor Döttling pa pogosto obišče Slovenijo. Tako je bil pogovor v Derendingenu res živ in smo se imeli kaj pogovoriti.

Zapeli smo v cerkvi, na sliki pa nas vidite, kako pojemo ob Trubarjevem grobu našo večno lepo Jenkovo Lipo.

Po Trubarjevi cesti (Truber Strasse), glavni cesti v Derendingenu, smo se podali v novi Trubarjev dom (Truber-Haus). Nov, večnamenski, izredno lep in funkcionalen dom. Med drugim tudi otroški vrtec. Slovo s pastorjem Döttlingom je bilo prisrčno: zahvaljevanje z vseh strani, pesem v zahvalo in prekrasna majolika s kamniškim grbom.

V teh krajih poudarjajo, da so Württemberžani, ne Nemci. Nemščino govorijo ne samo z württemberškim naglasom, temveč tudi z württemberško izgovorjavo. Besedo »weit« ne izgovarjajo vait ali veit, temveč veit. Na Württemberškem dela danes izredno veliko Slovencev. To so izključno kvalificirani in visokokvalificirani delavci, ki so izredno cenjeni in nikdar ogroženi.

Doživeto slišimo čudovite besede, ki jih je sedanji pastor v Derendingenu, Dieter Roser, povedal na letošnji otvoritvi Trubarjevih spominskih objektov na Raščici, 21. septembra 1986: »Čutimo se povezane z vami čez meje državnih, političnih in verskih samostojnosti in poklicane graditi mostove na vse strani. Dolga leta in stoletja so kopali jarke in postavljali zidove. Iz tega so nastali samo ne-sporazumi, trpljenja in vojne. Mi, današnji in tukajšnji ljudje, smo poklicani in obvezani, da

jarke zasujemo in poti izravnamo. To bomo tudi storili! Zato smo tu!«

Nekaj podobnega je rekel Lirašem ob sprejemu na magistratu v Giessnu nadžupan dr. Görnert. V programu smo imeli zaokrožen prikaz koroških narodnih pesmi s komentarjem, ki je Nemcem prvič živo prikazal, da se na Koroškem pojejo slovenske narodne pesmi. Strokovna kritika je ta komentar posebej poudarila in pohvalila. Nadžupan dr. Görnert je takrat končal svoj nagovor z besedami: »Dober in razgledan pevski zbor naredi za spoznavanje in zblíževanje

nje med narodi v dveh urah več kakor politiki v dveh letih.«

Pastorja Walter Döttling in Dieter Roser sta kot zavzeta varuha Trubarjeve dediščine odlikovana z najvišjimi državnimi odlikovanji, ki jih Jugoslavija podeljuje tujcem za kulturno dejavnost.

LIRA se je spomnila Trubarja tudi letos ob 400-letnici njegove smrti. Na vseh letošnjih koncertih smo peli njegovo pesem Oča naš, ki jo je v sodobno notno pisavo priredil letos umrl skladatelj prof. dr. h. c. Matija Tomc.

DR. ALBERT ČEBULJ

Tri zvezdice za prijaznost

Najprej je treba povedati, da naslov nima nobene zveze s kakšnim gostinskim lokalom, ampak tri zvezdice so najmanj, kar si zaslužijo prijazna dekleta v kamniški knjigarni.

Človek jih takole gleda ob posebnih konicah, predvsem pred začetkom šolskega leta, pred prazniki in čaka na osorno besedo, ko kakšen malček trmasto zahteva ravno tak zvezek ali ravno tako igračo, kot jo ima sosedov Jure. Pa nič. Iščejo in brskajo po prenatrpanih policah, tekajo v skladišče in nazaj, se opravičujejo, če česa ni in tudi obljubijo, da bodo iskano naročile in prihranile. Morda prav zato tisti znani »nimamo« v tej trgovini zvezni čisto drugače kot marsikje drugje in ga je človek pripravljen mirno požreti in pozabiti.

Včasih zelo zlobno pomislim, da bi bilo dobro ta dekleta poslati tudi v kakšno drugo kamniško trgovino, kjer bi lahko pokazala, kako je treba biti prijazen, predvsem pa, da to ni težko.

Spominjam se, da me je že pred leti prijetno presenetilo dejstvo, da prodajalke dovolj dobro poznajo knjige, ki jih imajo na zalogi. Med njimi je vedno moč najti tudi novitete slovenskih avtorjev.

Tako preprosto je to — nobeno blago se ne prodaja dobro, če za pultom ne stojijo pravi ljudje. HELENA HRIBAR

Snemanje vse zvrsti glasbe na kasete s profesionalno disco opremo, primerno za vse ljubitelje glasbe in za lo-kale. Informacije na tel. 831-659 Hribovšek.

SERVIS TERMOAKUMULACIJSKIH PECL. Matija Zibelnik, Zavrti 5, Menges, tel. 737-194.

Čistilko za čiščenje skupnih prostorov iščemo. HS Zikova 4, Kamnik.

Najamem sobo v Kamniku ali okolici. Plačam dobro. Osman Gani, Cankarjeva 3, Kamnik.

Srečno 1987 vam želijo

Vsem delovnim ljudem in občanom

občinske družbenopolitične organizacije
občinska skupščina
izvršni svet in
uredništvo Kamniškega občana

Vsem podpisnikom samoupravnega sporazuma o financiranju Kamniškega občana in vsem stalnim in občasnim sodelavcem, ki so omogočili, da je Kamniški občan redno, s pestro vsebino, prihajal do bralcev uredništvo

TITAN
kamnik

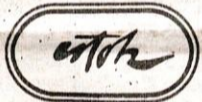
Tovarna kovinskih izdelkov in livarna
n. sol. o. Kamnik

proizvaja:

- fitinge - črne in pocinkane
- ventile za enocevni sistem centralnega ogrevanja
- električne stroje za prehrabeno industrijo (mesoreznice in kavne mline)
- vlitke iz temper litine
- navadne in cilindrične ključavnice
- navadne in cilindrične obešanke
- smučarske vezi Tyrollia in druge proizvode za široko potrošnjo.

Cenjenim potrošnikom priporočamo naše kvalitetne izdelke

SLAVKA KRMAVNAR
Izdelovanje drobnih kovinskih predmetov in
SREČO KRMAVNAR
finomehanika, orodjarstvo in livarstvo
Sadarjeva 3, Komenda, tel. (061) 841-072

Utok, tovarna usnja Kamnik
Priporočamo naše kvalitetne izdelke

Servis avtogum in avtopralnica
SITAR JANEZ IN BARBARA
Kamnik, Fužine 5
Občanom priporočava naše storitve

Menina, tovarna pogrebne opreme Šmarca, Kamnik

ABC POMURKA Trgovsko podjetje
KOČNA KAMNIK

SGP GRADBINEC KRANJ
TOZD GRADBENA OPERATIVA KAMNIK

SGP GRADITELJ KAMNIK
Maistrova 1
se priporoča za naročila vseh gradbenih del

Samostojni obrtniki združeni v
OBRTNO ZDRUŽENJE KAMNIK

ŽITO
OBRAT »VESNA« V KAMNIKU
priporoča svoje kvalitetne izdelke

Zavarovalna skupnost Triglav PE Mengeš
PREDSTAVNIŠTVO KAMNIK
Gregorčičeva 2, tel. 831-261
nudi
premoženjska in osebna zavarovanja.

Industrijsko podjetje
alprem
Kamnik 61240
Usnjarska cesta | 9

ALPREM KAMNIK

Delovni kolektiv
JATA TOZD REJA - OE DUPLICA
Priporočamo se za nakup

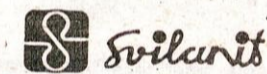
kemijska industrija **KAMNIK** n. sol. o.

izdeluje:

- amonitratna, praškasta, vodoplastična in metanska razstreliva
- prenosna skladišča za razstrelivo
- počasi gorečo vžigalno vrstico
- črni smodnik
- prižigala za miniranje
- signalna in razna pirotehnična sredstva za civilno zaščito in SLO
- aluminijске paste in prahove raznih vrst
- ekstrudirane, polietilenske in polipropilenske folije, rokave in vrečke raznih vrst in dimenzij, tiskane in netiskane

Kemična industrija »Donit«
TOZD TRIVAL Kmanik
in
TOZD KEMOSTIK Kamnik

izdeluje:

- frotir brisače
- frotir plašče
- modne kravate
- rute

rudnik kaolina in kalcita Kamnik

Delavci in družbenopolitične organizacije
INDUSTRIJE POHIŠTVA »STOL« KAMNIK
Priporočamo izdelke iz našega proizvodnega programa

Gospodarska banka Ljubljana

Ljubljanska banka
Gospodarska banka Ljubljana
POSLOVNA ENOTA KAMNIK
vam v svojih enotah v Kamniku, Titov trg in na Bakovniku opravi vse bančne storitve zaupno in zanesljivo.

Elektroelement Izlake
TOZD SVIT KAMNIK

ABC POMURKA
DO MESO KAMNIK - DOMŽALE
Kamnik, Usnjarska 1

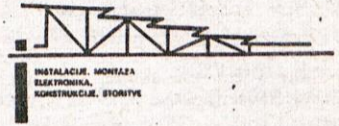

MERCATOR
ETA Živilska industrija Kamnik, p. o.

Gozdno gospodarstvo Ljubljana
OBRAT KAMNIK

MONTAŽNO PODJETJE p. o.
Molkova pot 5, 61240 KAMNIK

Montažno podjetje Kamnik, Molkova pot 5
- inštalacije, elektronika, konstrukcije, storitve
Priporočamo naše storitve in proizvode:

- elektro inštalacije
- vodovodne inštalacije
- klimatizacijske inštalacije in naprave
- elektronske signalnovarnostne naprave
- kovinske konstrukcije
- pleskarska in steklarska opravila

Lončarsko podjetje Komenda

Občanom priporočamo nakup naših izdelkov

Kamnik, Ljubljanska 6
Proizvaja vse vrste tekstilij za notranjo opremo prostorov. Opremlja javne objekte (hotele, poslovne prostore, šole, vrte itd.) z vsemi vrstami tekstilij. V svojem svetovalno prodajnem studiu in inženiringu v Kamniku, Kidričeva 35 prodaja, svetuje in šiva tekstilije za posameznike.

Živilska industrija **FRUCTAL**
TOZD ALKO LJUBLJANA,
Frankopanska 9
OBRAT ZA PREDELAVO SADJA NA DUPLICI

DO Gostinsko podjetje
PLANIKA p. o.
Kamnik, Titov trg 4
s svojimi obrati:
HOTEL MALOGRAJSKI DVOR,
RESTAVRACIJA PLANINKA IN KAVARNA
VERONIKA
Cenjenim gostom priporočamo naše storitve

Kmetijska zadruga Emona Domžale
ZADRUŽNA ENOTA KAMNIK
želi srečno Novo leto vsem kmetovalcem,
kooperantom in delovnim ljudem

Inštalaterstvo PODJED

KOMUNALNO PODJETJE KAMNIK

Kozmetika, pedikura
in frizerski salon »**EDITA**«
Kamnik, Japljeva 4

Cenjene stranke obveščamo, da je kozmetični in frizerski salon odprto od ponedeljka do petka od 6. do 20. ure in v soboto od 6. do 12. ure. Priporočamo obisk našega salona

Cvetličarna
JANEZ HAJDIČ, Kidričeva 64, Kamnik
tel. 831-112
Na zalogi imamo lončnice, rezano cvetje itd. Priporočamo se za obisk.

**Delavski svet
Ideje Kamnik**
Ljubljanska c. 6,

razpisuje
za nedoločen čas prosta dela in naloge:

1. šivilje – 4 KV delavke
2. vzdrževalca šivalnih strojev
– 1 KV delavec
3. navijalca blaga – 1 NK delavec
4. pomožna dela v šivalnici – 2 NK delavki

Pogoji:

- pod 1.: poklicna šola – šivalec tekstilij, najmanj 1 leto delovnih izkušenj
- pod 2.: poklicna šola strojne ali kovinske smeri, najmanj 3 leta delovnih izkušenj na podobnih delih
- pod 3. in 4.: dokončana osnovna šola
- pod 1., 2., 3. in 4.: preizkusna doba 3 mesece

Pisne ponudbe s ustreznimi dokazili naj kandidati pošljejo v 15 dneh po objavi na naslov: Ideja Kamnik, Ljubljanska c. 6, 61240 Kamnik.

O izbiri bomo kandidate obvestili v 30 dneh po sklepu komisije za delovna razmerja.

Srečno novo leto 1987 vam želi
ZENSKO FRIZERSTVO
Mustar Janja in Darinka
Duplica, Ljubljanska 14

Delovni čas: od torika do petka od 8. do 18. ure
sobota od 6. do 11. ure.

NOVO V KAMNIKU

Elektrotehniške storitve
Lenart Alojz
Kamnik, Klavčičeva 10

tel. 832-338 (od 6 do 7.30)

- Izvajam montažo in popravila:
- elektroinstalacije jakega in šibkega toka
 - strelovodne in ozemljitvene napeljave
 - kompenzacijske naprave
 - avtomatika toplotnih in klima strojnic
 - priklopi aparatov in naprav

Dela izvajam po konkurenčnih cenah, strokovno, kvalitetno, za družbeni in privatni sektor.

Komunalno podjetje Kamnik p. o., Kamnik, Cankarjeva 11,

objavlja
naslednje potrebe po delavcih:

1. delavca za upravljanje s strojem lahke gradbene mehanizacije

(za nedoločen čas).

Pogoji:

- končan tečaj za strojnika LGM
- šoferski izpit »C« kategorije
- 1 leto delovnih izkušenj

2. delovodja

(za nedoločen čas).

- strojni delovodja ali tehnik
- 2 leti delovnih izkušenj.
- 2-mesečna poskusna doba.

Prijave z dokazili pošljite v 10 dneh po objavi na gornji naslov.

Zdravstveni dom Domžale, n. sol. o. TOZD »ZV Kamnik«, n. sub. o.

61230 Domžale, Titov trg 1

objavlja
na podlagi sklepa DS TOZD ZV Kamnik prosta dela
in naloge

2 čistilk

za nedoločen čas s polnim delovnim časom

Pogoji: končana osnovna šola, zaželeno je, da ima kandidat opravljen izpit iz higienskega minimuma. Poskusno delo mesec dni.

Prijave sprejemamo osem dni po objavi na naslov: Zdravstveni dom Domžale, Kadrovska služba, Titov trg 1, 61230 Domžale.

Lončarsko podjetje Komenda

vabi k sodelovanju

več kvalificiranih in nekvalificiranih delavcev za delo v proizvodnji

Osební dohodek 125.000 do 140.000 din

Kandidati morajo imeti uspešno končano osnovno šolo, zaželen pa je končan skrajšan program usmerjenega izobraževanja ustrezne smeri; odslužen vojaški rok; poskusna doba 3 mesece.

Pisne ponudbe s kratkim opisom dosedanjega dela in dokazili o izobrazbi pošljite 15 dni po objavi na gornji naslov.

M-Eta, živilska industrija Kamnik

potrebuje za delo pri predelavi povrtin

večje število delavk

Osební dohodek od 100.000 din do 150.000 din

Vse zainteresirane vabimo, da se zglasijo v kadrovski službi delovne organizacije, kjer dobijo podrobnejše informacije.

sgp graditelj

SGP Graditelj

Komisija za delovna razmerja

objavlja prosta dela in naloge

1. vodje priprave dela – 1 delavec
2. KV mizarja – 3 delavci
3. KV tesarja – več delavcev
4. VK tesarja – več delavcev

Kandidati morajo poleg splošnih izpolnjevati še naslednje pogoje:

- pod 1.
- dipl. ing. gradbeništva
 - 3 leta delovnih izkušenj
 - strokovni izpit po Zakonu o graditvi objektov
- pod 2.
- končana poklicna šola lesne smeri
 - zaželeno delovne izkušnje
- pod 3.
- končana poklicna gradbena šola smer tesar oz. IV. stopnja zahtevnosti – gradbinec II.
 - zaželeno delovne izkušnje
- pod 4.
- končana poklicna gradbena šola smer tesar oz. IV. stopnja zahtevnosti – gradbinec II.
 - izpit VK
 - zaželeno delovne izkušnje
- Poskusno delo pod tč. 2 do 4 traja 90 dni.

Vloge z dokazili o izpolnjevanju pogojev naj kandidati pošljejo v 8 dneh po objavi na naslov SGP »Graditelj« Kamnik, Maistrova 7.

Kandidate bomo o izbiri obvestili v 15 dneh.

ZAHVALA

Ob smrti moje mame,
stare mame in tete

KATARINE ŽIBERT

iz Šmartnega v Tuhinju 29

ki nas je zapustila v 76. letu starosti, se najlepše zahvaljujem vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za pomoč, sočustvanje, izraze sožalja, podarjeno cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti. Posebna hvala dr. Sedlaku, pevcem za zapete žalostinke, predstavniku društva upokojevcev tov. Modicu za poslovilne besede pri odprtem grobu ter župniku za lep pogrebni obred.

Žalujoci: sin Albert z ženo Jano, vnuk Miran, nečakinje z družinami in drugo sorodstvo

Šmartno v Tuhinju, Mekinje, Nožice,
Krašnja, december 1986

ZAHVALA

Ob smrti naše drage,
dobre mame, stare mame,
prababice, sestre in tete

IVANE PAVLIČ

rojene HRIBAR
iz Podboršta pri Komendi

ki nas je zapustila v 85. letu starosti, se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste jo pospremili na zadnji poti, ji darovali cvetje in nam izrekli sožalje. Zahvaljujemo se tudi sosedom za nesebično pomoč, pevskeemu zboru za ganljivo petje in gospodu župniku za opravljeni obred.

Žalujoci: sin Jože, hčerki Anica in Ivi ter nečak Franci z družinami in drugo sorodstvo

Podboršt, Vodice, Mlaka, Komenda

ZAHVALA

Ob izgubi našega dragega moža,
očeta, starega očeta

MATIJE KANCILIJA

iz Gabrovnice 4

Iskreno se zahvaljujemo vsem sosedom, prijateljem in znancem, ki ste nam v težkih dnevih stali ob strani, nam izrazili sožalje, mu darovali vence in cvetje in ga spremili na njegovi zadnji poti. Posebej se zahvaljujemo dr. Sedlaku in patronažni sestri Ivici. Prav tako iskrena hvala župniku za pogrebni obred in pevcem za lepo petje.

Žalujoci: žena Jožefa, sinovi Tone, Ludvik in Marjan z družinami in drugo sorodstvo

Gabrovnica, Tunjska mlaka, Volčji potok, oktobra 1986

ZAHVALA

Ob boleči izgubi mojega moža
in najinega atija

FRANCA GRADA

izrekamo najglobljo zahvalo vsem sosedom iz Komende, tovarišu Avgustu Steletu in sodelavcem Petrola, ki so nam v teh težkih trenutkih stali ob strani. Zahvaljujemo se tudi vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom iz Kranjske 3 c in 3 d, sodelavcem iz Svilanite, učencem in učiteljem OŠ Toma Brejca in SKUŠ Domžale ter znancem za darovano cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Hvala g. župniku, p. krizologu Cimermanu, pevcem in godbi.

Žalujoci: žena Mari, hčerki Irena in Silva

Kamnik, december 1986

Zveza kulturnih organizacij Kamnik

vabi na

JUBILEJNI NOVOLETNI KONCERT

ob 15-letnici delovanja Simfoničnega orkestra
Domžale-Kamnik in
Mešanega pevskega zbora DKD Svoboda Mengeš

Dirigent: Tomž Habe

Program:

J. Strauss	Zgodbe iz dunajskega gozda
J. Brahms	Madžarski ples šte. 5
A. Borodin	Polovski ples
A. Borodin	Zima
A. Vivaldi	Barcarola
J. Offenbach	Pizzicato polka
J. Strauss	Romanca za violino in orkester v F-duru
L. van Beethoven	Zbor iz Figarove svatbe
W. A. Mozart	Tradicional-T. Habe
Tradicional-T. Habe	Amazing grace
B. Bacharach	Close to you
P. Simon	The sound of silence
R. R. Scherman	Chim chim cheree
T. Habe	Sen
G. Ipavec	V mrazu
U. Koder	Cvetje v jeseni
T. Habe	En starček
A. Foerster	Gorenjci

Solisti: Tomaž Lorenz – violina
Ruda Ravnik-Kosi – harfa
Tomaž Plahutnik – citre
Francka Berlic – sopran
Nuša Pirnat – alt
Andrej Levec – tenor
Rok Lap – bas

VELIKA DVORANA KINA DOM, KAMNIK - PETEK, 26. DECEMBRA '86, OB 20. URI

Predprodaja vstopnic od torika, 23. dec. dalje pri blagajni kina Dom vask dan od 17.30 do 20.30 ure.

Komisija za delovna razmerja

Elektroelement, n. sol. o., Izlake, TOZD SVIT, n. sol. o., Kamnik

objavlja prosta dela in naloge:

1. čistilke izdelkov

(2 delavki za nedoločen čas, 3 delavke za določen čas)

Pogoji:

- osnovna šola
- mesec in pol poskusnega dela

2. razdeljevalke

(obrokov družbene prehrane)

Pogoji:

- osnovna šola
- tečaj iz higienskega minimuma
- mesec in pol poskusnega dela
- deljen delovni čas

Osební dohodek od 100.000 do 130.000 din.

Prijave sprejemamo osem dni po objavi na naslov: Splošna služba TOZD SVIT, Kamnik, Bakovnik 4/a.

● Črna kronika

Razmere so se ustalile

Po dveh, dokaj »vročih mesecih« spet malo manj dela za naše postave. Kot kaže so se kamniški kršilci malce umirili in le malo lahko, da december ne spet postregel z rekordnim evilom PN, KD in kršitev 1M. Zaradi vremenskih razmer lahko pričakujemo več PN in manj KD. Sicer bomo pa videli.

Prometne nezgode – 24

Ni jih bilo pretirano veliko, niti niso bile pretirano hude, čeprav so bile v sedmih za beležene telesne poškodbe ali je bila materialna škoda večja od 200.000 dinarjev.

4. 11. se je zaradi malomarnosti in neprevidnosti zgodila prometna nezgoda, ki na srečo ni pustila težjih posledic. Mirjana K iz Kamnika je vozila osebni avtomobil iz Šmarce proti Kamniku. Vožnja je do naselja Duplica potekala prav prijetno, potem pa je dohitela kolesarja Djordja S., prav tako iz Kamnika, ki je kolesaril v isti smeri, brez prižgane luči. Voznica ga zato ni pravočasno opazila in... buuuuum! Kolesar je s kolesom vred padel po cesti, kjer je prestrašen, a nepoškodovan obležal.

10. 11. je po regionalni cesti Kamnik-Ločica vozil Marjan S. iz Zgornjega Brnika. V naselju Buč je njegovo brezkrbno vožnjo nasilno prekinil traktorist Anton P. iz Buč. S svojim vozilom je namreč kar »padel« na glavno cesto in Marjanu povsem zaprl vozišče. Temu je ostala le ena možnost – zaleteti se v traktor. Pri nezgodi se je lažje poškodoval, avto pa kar težje, saj je bilo na njem za 200.000 dinarjev škode. Traktorista so prijeli.

12. 11. se je pripetila PN pred tovarno Svit. Posredno je bila udeležena Jolanda H. iz Vira, neposredno pa Katica Ž. iz Duplice in Ida M. iz Šmarce. Težjim posledicam so se ženske izognile, kot tudi hudi materialni škodi, niso pa se mogle hudi krivi, zato so bili poklicani miličniki, ki so zadevo brž uredili. Zakaj je sploh šlo? Jolanda se je z avtomobilom peljala mimo kolesark, Katice in Ide, ki sta se ustrašili pretresne vožnje in se oplazili s kolesi. To je vse!!!

13. 11. Da je pripenjanje med vožnjo z varnostnim pasom hudo

vtvegana stvar, dokazuje naslednji primer.

V naselju Križ se je Albin Z. iz Suhadol želel pripeti s pasom, kateremu je posvetil več pozornosti, kot volanu in cesti. Naenkrat se je znašel na levi strani vozišča in trčil v nasproti vozeči avtomobil Janeza B. Poleg tega, da se je telesno poškodoval, je napravil še za 550.000 dinarjev škode, zato so ga kazensko ovadili.

28. 11. so iz ZD Kamnik sporočili, da so nudili pomoč moškemu, poškodovanemu v PN. Ko so ga povprašali o njej, je povedal, da je voznik Pavel K. z neugotovljeno veliko hitrostjo vozil avtomobil iz Stahovice proti Kamniku, dokler ga v Stranjah ni začelo zanašati v desno in levo, da je zapeljal s ceste in se dvakrat prevrnil. Pri prevračanju se je on, sopotnik poškodoval, nastalo pa je za več kot za 300.000 dinarjev škode. Čeprav voznik ni kazal znakov vinjenosti, so ga kazensko ovadili.

Kazniva dejanja – 29

Število KD je rahlo upadlo, čeprav je njihova struktura ostala skoraj ista. Kljub poznemu mesecu je še vedno veliko tatvin koles in mopedov – 9, denarja – 6, živil po trgovinah – 3 in pa drv – 2. Kolesa in mopede bodo pozimi zamenjale tatvine smuči, zato opozorilo, da malce paziti nanje ni brez pomena, čeprav potencialnih tatov to ne bo odvrgnilo od kraja.

3. 11. je bila za veliko vsoto denarja oškodovana Danka, Metta V. Med obiskom diskoteke Laser so njen denar in osebni dokumenti zamenjali lastnika, ki ga še do danes niso odkrili, kljub prizadevanju miličnikov.

Še preden se je dijakinja vrnila na Dansko, skupaj s sošolci, so miličniki našli odvržene dokumente, dijaški SENŠRM, katerih gostje so bili Danci, pa so ji v naši valuti nadomestili ukradenih šest starih milijonov. Ker so denar zbrali v prostovoljni nabirni akciji, lahko rečem – bravo mladi!

6. 11. so iz trgovine Kočne v Nevljah sporočili, da jih zebe. Pravzaprav jih zebe le med obiskom... hm, toaletnih prostorov. Povedali so tudi, da jih zebe zato, ker jim je neznan vseljak iz WC-ja odmontiral »električno

pečko.« Miličnik, ki jih je obiskal, je ugotovil, da je 20.000 dinarjev vredno pečko res nekdo izmaknil ali pa jo je odnesel kdo od kočenskih električarjev. Kar je, je, pečke pa ni.

8. 11. Zima je že tu, zato ni nič nenavadnega, da tatovi krađevo različna sredstva ogrevanja. Tokrat je bil oškodovan Jernej S., pa ne za pečko, ampak za drva. Neznane mu je namreč izmaknil 4,5 metra bukovih in gabrovih drv, pripravljenih za zimo. Storilec je moral biti pravi umetnik, saj je iz Paglavčeve ulice odpeljal drva, ne da bi ga kdo opazil. Pozneje smo zvedeli, da v tem primeru ne gre za kaznivo dejanje, ker je drva odpeljal lastnikov brat.

15. 11. ponoči so mladi Bistričičani počenjali lumparije, ki jih je lahko povzročil le alkohol. Na poti iz diskoteke Encijan domov so Darko D., Drago Ž., Andrej M. in Janez C. storili kar lepo število kaznivih dejanj.

Prvo pri hišni številki 5 v Zagorici, kjer so s kamni razbili 4 okenska stekla, velikosti 50 krat 40 cm. Pot so potem nadaljevali do hišne številke 1, kjer so domačim naredili »medvedjo uslugo«, ko so jim po cestišču razmetali metrska drva. Menda so mislili, da se bodo bolje sušila. Pot jih je vodila naprej, do naselja Kregarjevo, kjer so po mnogih brezuspešnih poskusih le razbili dve luči javne razsvetljave. Kljub mrzli noči se še niso ustavili, prodrali so naprej. V Bistričici pri hišni številki 1, so spet udarili, tokrat po parkiranem osebnem avtomobilu (iz zaupnih virov smo zvedeli, da lastnik sploh ni bil navdušen). Zaradi utrujenosti, ki se jih je že počasi lotevala, so se ustavili le še pri hišni št. 11 in razbili 6 okenskih stekel, v velikosti 120 krat 40 cm. Za vsa ta KD poškodovanja tuje stvari so jih že naslednje jutro ovažni, poraja pa se vprašanje, kako da jih nihče od vaščanov ni zaustavil.

Javni red in mir – 18

Največ kršitev je spet povzročila alkoholna omamljenost, zaradi katere so ljudje v mrzlih dneh in nočeh »cepali« kot muhe. Seve, da tudi brez pretepov ni šlo. Veliko jih je bilo med pivskimi, še več pa med krvnimi sorodniki. Nič novega, kajne?

7. 11. so v nočnih urah iz Podgorja sporočili, da se pred neko hišo pretepajo, oziroma tepejo nekega moškega, ki leži na tleh. Miličniki so razrešili zaostreno situacijo, ki se je začela že v gostilni Pri Slavki, ko so se fantje med popivanjem začeli prepirati. Ta besedna igra se je zunaj sprevrgla v pretep, v katerem so sodelovali Anton G., Seferaj V., Ernad M., Raif K., in Tufik M. Prvoomenjeni je najbolj nasrkal, saj je zaradi številnih bušk in bunk iskal zdravniško pomoč. Ostali je niso potrebovali, saj so imeli več sreče ali pa trše pesti. Kako pa bo pri sodniku za prekrške?!

14. 11. so iz SENŠRM sporočili, da je na dijaškem plesu nastal pretep. Ker so miličniki takih izgrediv vajeni, so se nemudoma odpravili tja in odkrili močno vinjenega mladoletnika A. Š. iz Ljubljane, ki se je skrival v stranišču. Ker je pred tem fizično napadel A. P. iz Kamnika, so ga možje postave odpeljali s seboj in ga pridržali do prihoda staršev.

Ob takih dejanjih se poraja

Trihineloza

Že v februarjski številki Kamniškega občana je bil objavljen članek o trihinelozi. Prav zato, ker se ta nevarna bolezen še vedno širi, nevarnost obolenja pa se s klanjem prašičev, kupljenih v krajih z nejasno ali slabo zdravstveno situacijo večja, se mi zdi potrebno, da še enkrat opozorim rejce in potrošnike na to bolezen.

Trihineloza je zajedalska bolezen, ki jo povzročajo ličinke gliste lasnice ali trihinele spiralis. Ličinke pa se naselijo v mišičah ljudi in živali samo v primeru, če jedo meso, že okuženo z ličinkami. V prebavilih se iz mesa ločijo ličinke, ki v nekaj dneh dozori v črevesju v spolno zrelega samca ali samico. Samica v šestih tednih, kolikor je približno njena življenjska doba, izleže do 10.000 ličink, ki jih kralj zanese v mišice, kjer se obdajo z mešičkom. Takih ličink s prostim očesom ne moremo videti. Simptomi obolenja se pojavijo pri človeku od 5 do 15 dni po okužbi.

vpisali v knjigo vtisov. Navajamo le nekatere:

– Do danes sem bil prepričan, da upokojenci-ke samo pazijo na otroke, presenečen sem nad ustvarjalnostjo.

– Spričo izredno lepih izdelkov in sposobnosti, ki med mladimi zamira – zašlena udeležba na natečaju, ki ga razpisuje medobčinska gospodarska zbornica Ljubljana. Resnično lepo.

– O. Š. Toma Brejca, 3/a razred – 28 učencev. Razstava nam je bila zelo všeč. Tudi mi imamo v šoli ročna dela. Lepo bi bilo, če bi sodelovali z vami.

– Razstava je zelo lepa. Res, lepo bi bilo videti kaj takega večkrat.

– Hvala vsem organizatorjem, še posebej pa pridnim rokam.

– Prav vesela sem, da sem bila na tej razstavi, saj je pogled enkrat.

– Spretne roke in smisel starejših dokazujejo dela, še so sposobni za življenje.

– Lepo je pač skromna beseda za vse, kar je mogoče videti na tej razstavi in za vse ideje, načrte in zamisli, ki bodo v teh prostorih še našli mesto.

Takih in podobnih ocen, pohval, predlogov in misli je še veliko. Društvenim delavcem bodo dale nove spodbude in navdih in volje do organiziranja podobnih prireditvev. Upokojenci se zavedajo, da le skupno delo in enotna volja prinašajo dobre rezultate. To še tembolj velja za starejše ljudi.

Kamniški upokojenci so s tem dostojno proslavili 40-letni jubilej svoje zveze. 40-letni jubilej svoje lastne organizacije

Rezultat neprevidne vožnje in poldice.

sum, da redarska služba sploh ne deluje, saj dijakom ni noben problem nacediti se z alkoholom v šolski stavbi.

17. 11. je v nočnem času na Postajo milice telefoniral predsednik HS iz bloka na Klavčičevi in ogorčen sporočil, da v nekem stanovanju z močno glasbo in vpitjem kalijo nočni mir in stanovanalce ne dajo spati. Ker se to menda ni zgodilo prvič, so posredovali miličniki in v stanovanju zalotili lastnico s štirimi prijatelji, ki so se veselili, pili in vpili. Pomirili so jih, lastnico pa prijavi. Kaj ni to lepo, da se v teh težkih časih še zna kdo povseliti in ga spiti kozarček ali več, brez hudih besed in udarcev!!!

Pošteni najditelji

Franc Vavpetič, pomočnik komandirja PM Postrak, Janez Štmac, Lidija Grintar, Avgust Hribar, Ivan Alandžak, Franc Zarnik, Franc Zajc, Stojan Leber, Marija Grilj in Zoran Milosavljevič. MATIC ROMŠAK

sporočili, ali je meso uporabno ali ne.

Potrošniki se lahko zavarujejo pred okužbo z upoštevanjem naslednjih navodil:

– prva in najpomembnejša zaščita je preprečiti okužbo s trihineloznim mesom, to pa lahko zagotovijo s tem; da jedo samo meso prašičev, ki so bili zaklani v klančnici, ki je pod stalnim veterinarsko-sanitarnim nadzorom. To pomeni, da je meso vsakega prašiča pregledano na trihinele in veterinarski žig na mesu je tudi potrdilo, da je meso neoporečno;

– tudi meso prašičev, ki je namenjeno za domačo potrošnjo iz tako imenovanega domačega zakola na domu rejcev živali mora biti pregledano na trihinele, če je bila žival kupljena v krajih z nejasno ali slabo zdravstveno situacijo;

– izogibati se morajo nabave mesa iz tako imenovanih črnih zakolov in zakolov bolnih živali, ki se pocieni ponuja navimnim potrošnikom;

– vsak potrošnik se mora zavediti, da sušenje, dimljenje in zamrzovanje ličink trihinele ne uniči, ker so globoko v notranjosti mesa. Zato je edina zaščita zdravo meso in zadostno kuhanje, pečenje, ali zorenje;

– čimprej morajo prijaviti zdravstveni službi vsak sum trihineloze pri človeku.

SO KAMNIK
VETERINARSKI
INŠPEKTOR
MARJETA DOLINAR

Zelo uspešna razstava ročnih del upokojencev

V okviru proslavljanja 40-letnice Zveze društev upokojencev Slovenije je kamniško društvo v sodelovanju z vsemi upokojenci občine priredilo lično in kakovostno razstavo ročnih del. Sodelovalo je 65 razstavljalcev, ki so prikazali kar 269 lepih in zelo zanimivih izdelkov. Prvič so pri taki razstavi sodelovali tudi mlajši, tokrat gojenci zavoda za usposabljanje invalidne mladine v Kamniku. Svoja izbrana in vpadljiva dela so pokazali na hodniku pred razstavnimi prostori.

Za razstavo so bile potrebne dokaj obsežne priprave tudi zaradi pomembnejša jubileja, ki mu je bila razstava posvečena. Ob otvoritvi razstave je predsednik kamniškega društva upokojencev našel vrsto aktivnosti, v katerih upokojenci sodelujejo, posredoval je nekaj statističnih podatkov iz dela društva in nakazal nekaj izhodišč za pripravo načrta dela za 1987. leto. Iz podatkov izhaja, da so se upokojenci angažirali na mnogih področjih in dosegli dobre rezultate v društvenem življenju ali v športni rekreativni, kulturni, družabni in delovni aktivnosti. Ob tej priliki so podelili priznanja zveze društev upokojencev Slovenije, ki jih je ta dala nekaterim organizacijam in posameznikom za njihov prispevek pri reševanju upokojen-

ske problematike. Taka priznanja s čestitkami so prejeli:

- Občinski sindikalni svet Kamnik
- delovna organizacija Stol Kamnik
- Vinko Dobnikar, DU Kamnik
- Anton Modic, DU Kamnik
- Slavko Šuštar, DU Kamnik
- Angela Žagar, DU Kamnik
- Cilka Kern, DU Komenda
- Justina Jerman, DU Komenda

– Filip Železnik, DU Motnik – Špitalič

– Mara Grabnar, DU Motnik – Špitalič

Prejemnikom priznanj iz DU Komenda in Motnik – Špitalič bodo ta izročena na slovesnosti v njihovih društvih.

Številni gostje in člani so si razstavo ogledali z zanimanjem, saj so gledali bogato razstavo spretnosti, domiselnosti in ustvarjalnosti starejše generacije. Na takih prireditvah člani radi sodelujejo, kakovost del pa je vsako leto boljša.

Za tokratno razstavo je še posebej zanimivo, da si jo je ogledalo poleg starejših veliko šolskih otrok, za kar gre zasluga zlasti prizadevnim mentorjem na osnovni šoli Toma Brejca, Frana Albrehta. Zavoda za usposabljanje invalidne mladine in nekaterih drugim.

Po dokaj točnih podatkih je v času od 5. do 8. decembra, ko je bila razstava odprta, obiskalo prireditev skoraj 1500 ljudi, največ doslej. Društvo upokojencev je z obiskom zelo zadovoljno, zadovoljno z rezultati in ocenami in zadovoljno zaradi dosežene kakovosti. Nekaj izdelkov bo društvo s pristanikom avtorjev poslalo na ocenjevanje v začetku prihodnjega leta v Ljubljano.

Tudi odmevnost razstave je velika. Zelo zanimivo so nekatere misli oblikovalcev, ki so jih

Članice OK Kamnik; stojijo z leve: trener Aco Jončeski, Nika Hudoklin, Biserka Zabrič, Slavi Štih, Sonja in Mirjam Drovenik, Jana Peček, Čepce: Nives Novak, Alenka Jenko, Andreja Osolnik, Barbi Štrajhar, Maja Romih (manjkajo Olga Šraj, Irena Močnik, Tadeja Dovč).

Odbojkarice jesenske prvakinje II. SOL

V soboto, 13. decembra, so članice OK Kamnika odigrale doma z mlado ekipo OK Bled zadnjo tekmo prvega, jesenskega dela prvenstva 1986/87. Tudi v tej tekmi so zmagale kar s 3:0 (10, 11, 11), tako kot v vseh prejšnjih in zasluženno osvojile med desetimi ekipami II. slovenske odbojkarice lige — zahod prvo mesto.

Kot smo že poročali v 19. številki Kamniškega občana, 24. novembra, so kamniška dekleta najprej premagala Novomeščanke, pa Kranjčanke, Črnomaljkine in odbojkarice Kroke. Tem štirim so v nadaljevanju pridružile še pet zmag. Poleg že omenjene z Bledom so slavile nad OK Koper — Cimos s 3:0 (6, 5, 12) in z enakim rezultatom nato še nad OK Jesenje (3, 6, 9) ter OK Šobec (pri Bledu) s 5, 5, 6. Novogoričanke II pa so klonile z 1:3 (10, 7, —6, 15).

Zares velik uspeh, ki je še toliko večji, ker so precej časa igrala brez poškodovane Sonje Drovenik in Alenke Jenko ter vseskozi brez prve podajateljice Olge Šraj.

V zimskem odmoru, ki bo trajal do 7. februarja, nameravajo še bolj trenirati in serijo uspehov nadaljevati tudi v drugem, spomladanskem delu prvenstva.

Le kot prvakinje se lahko, po dolgih letih, leta 1987 zopet uvrstijo nazaj v I. slovensko ligo, kar bi bil njihov zares lep prispevek k praznovanju 40-letnice kluba in 55-letnice odbojke v Kamniku.

Končno lestvico bomo objavili v naslednji številki. Že sedaj pa se zagotovo ve, da so na drugem oz. tretjem mestu Novomeščanke oz. Kranjčanke, ki so izgubile le eno oz. dve tekmi manj kot Kamničanke. —

Sedem dni v krtovi deželi

(nadaljevanje)

PONEDELJEK, 30. 6. Zbudil sem se okoli 12. ure. Tudi ostali trije so bili že budni, zato smo se hitro zapletli v pogovor. Prekinilo ga je zavijanje po črevesjih, ki nas je opozorilo na prazne želodce. Zajtrk in kosilo ob enem, sta skuhala Miško in Grega, ter nama ga prinesla v posteljo. To naju je tako navdušilo, da sva spremenila ime bivaka, iz »Night Cluba«, v »Kučo zdravila.« Postal je torej zdravilišče, za izčrpane jamarje. Grega in Miško sta naju skoraj postavila na laž, saj sta nemudoma odšla raziskovat neko brezno v zgornjem Triglavskem rovu, midva pa sva v skladu z imenom bivaka — zaspala nazaj. Ko sta naju zagnana raziskovalca čez nekaj ur zbudila, smo se pripravili za krpanje sotora, ki je v jami že več kot pet let. Mimogrede sta nama povedala, da brezno, ki sta ga raziskala, preide spodaj v že znane dele. Ko smo končali s krpanjem, smo se s sendviči v rokah odpravili nazaj »v posteljo«. Razpoloženje je bilo na višku, zato je Yeti pripomnil, da bi lahko opustili umobolnice, če bi bilo jamarstvo bolj razvito. Ker pa ni, smo od žalosti zaspali.

TOREK, 1. 7. Zbudili smo se ob 10. uri dopoldne. Grega nas je že med zajtrkom presenetil z novico, da gre ven iz jame. Zaželeli smo mu srečen izhod in krenili naprej, v Fosilni rov, na koncu katerega je bil še nepreplezan kamin. Tla so se strmo vzpenjala, zato smo morali paziti, danam ni zdrnilo. Srečno smo prišli do 10 metrov visokega kamina, na vrh katerega se je sklenil povzpeti Miško. Ko je nase navlekel potrebno ropotijo, je začel plezati, jaz pa sem ga varoval z vrvo. Bliže robu je bil, bolj so tla postajala krusljiva in splazka. Zadnja dva metra je moral kline zabijati kar v blato v upanju, da bodo držali. Na vrhu pa — razočaranje, saj se je kamin nadaljeval, čeprav je od spodaj izgledalo, da ne bo potrebno več plezati. Ker s seboj nismo imeli dovolj vrvi, je Miško zabil svedrovec, da se je lahko za njim povzpel še Yeti. Po dolgi uri čakanja sta se spustila nazaj dol, saj ni imelo smisla nadaljevati. Yeti je hotel zmanjšati naše razočaranje, zato nama je hotel pokazati Rov izgubljen rokavice in Vetrovnik. Brez volje sva se odpravila za njim. Kmalu nama je pokazal vodo, ki je tekla iz stene. Radovednost mu ni dala miru, zato je splezal navzgor in naju poklical. Sledila sta mu črna blata očina, do 15 metrov visokega kamina, ki smo ga »sprášili« kar prosto in brez varovanja. Spet se je nadaljeval strmi blatni rov in močno smo se morali potruditi, da smo prilezli do zelo ozke ožine. Razširili smo jo s klavidi in Miško ter Yeti sta se zbasala skoznjo. Ob vrtni sta mi navdušena pripovedovala, da sta se po 30. metrih plezanja po ozkem rovu znašla sredi neznanega brezna, do katerega da je vsaj 25 metrov. Ker s seboj nismo imeli vrvi, smo se odločili pregledati ga prihodnjic. Nazaj grede smo brezno poimenovali Brankovo brezno, zmerili Rov močnega samoupravljanja in šele okrog polnoči prišli v bivak. Po krepkem obroku ter zvezo s površjem smo zadovoljni in utrujeni zaspali.

SREDA, 2. 7. Zjutraj naju je zaradi prehlada in angine zapustil še Miško, midva z Yetijem pa sva sklenila oditi do dna jame. Najprej sva prečila dve manjši jezerci in prišla v največji rov v jami (Yusar), ki je širok do 15, visok vsaj 30 in dolg 400 metrov. Ko sva hodila po njem, se nama je zdel še večji, saj nisva videla ne sten, ne stropa. Nekatje od strani teče veličasten slap, po tleh pa so ogromni, kot hiše veliki bloki. Med njimi sva se prebila do Gobija, 40x25 metrov velikega, ravnega prostora, prekritega z mivko. To je eden najlepših prostorov v jami in že zaradi njega se je splečala vsa ta pot do dna. Ob robu Gobija je ozek meander in v njem najnižja točka jame — 776 m. Čeprav sem mi ni posebej ljubilo laziti vanj, sem se le spustil tistih 11 metrov do dejanske najnižje točke jame. Ob vračanju na bivak sva izmerila še neko brezno, ostale naloge pa prestavila na naslednji dan.

ČETRTEK, 3. 7. Po običajnih jutranjih procedurah sva se odpravila v Masa dvorano. Skozi Bohinjski sir sva prišla do Dinosaurjih jajc (skupina ogromnih, od vode zaobljenih prodnikov) in nato v Masa dvorano. Najprej sva zmerila neimenovani meander, ki je tako ogabno blaten, da ... Vseeno pa nama je ta ples na »svileni nitki« kar dobro uspeval, saj

bi le centimeter ali dva nižje postavljena roka ali noga izničila še tisto minimalno trenje, ki naju je zadrževalo v steni. Z vrha sva se sklenila spustiti po poljski vrvi, ostale pa vzeti s seboj. Ko se je Yeti spuščal po vrvi, je verjetno molil, da se ne bi strgala, saj je ves čas presunljivo ječala. Pred nekaj leti so ameriški jamarji preskušali vrvi poljskih kolegov in ugotovili, da bi navadne spodnje hlače bolje držale, kot njihova vrvi. Očitno je bila najina vrvi — ena boljših. Po še nekaj opravljenih manevrih, sva se odločila za povratek v bivak, saj sva se bala, da naju bo sreča pustila na cedilu. Občutek osamljenosti in lakote so nama pregnali kolegi po telefonu in pet let stare konzerve, občutka negotovosti, kaj nama bo prinesel naslednji dan, pa nama ni mogel nihče.

PETEK, 4. 7. Spet sva zajtrkovala kar v vrečah in to ananasov kompot, po katerem so se nama že dolgo cedile sline. Po tem pa — na delo! Odpravila sva se proti Brankovemu breznu, kjer sem z veliko muko zlezal skozi pasajo in se odplazil za Yetijem. V ozkem rovu je nemarno mrzlo pihalo, zato ni čudno, da se je Miško prehladil. Na dnu brezna pa znova razočaranje. Tudi tu je podor povsem zaprl pot. Ker se je tudi prepil nekam izgubil, sva odšla nazaj v bivak, pogledali, če naju je kdo obiskal, kot so zjutraj napovedali s površja. Res sta naju čakala že dva prijatelja, obložena z dobrotami iz zunanjeja sveta. Ko sva si za silo potešila »voljo lakotnosti«, sem se zavlekel v spalno vrečo, prijatelji pa so šli v Maso. Ves nestrpen sem pričakal njihov povratek in Yetijevo poročilo. Poleg tega, da so izme-

ri rov, so raziskovali še v podporu velikih blokov ob steni Masa dvorane. Yeti je odkril nadaljevanje, vendar je skozi razpoko uspel spraviti le glavo. Ker nam radovednost ni dala miru, smo naslednji dan sklenili poskusiti še z miniranjem, tega dne pa smo se posvetili problemu, ki nam je delal sive lase. To je bil močno povečan pretok vode, saj je le-ta tekla iz vseh kaminov Masa dvorane. Takoj smo se spomnili na dež, kar so nam potrdili tudi prijatelji s površja. Zunaj je bil namreč hud naliv, saj je v treh urah padlo okrog 30 litrov dežja na m².

Spat smo šli s težkim srcem in upanjem, da bo voda do prihodnjega dne le usahnila. Naše upanje je poničilo zmanjševalo, saj nas je neprestano prebujalo bobnenje bližnje reke, ki ga je v normalnih razmerah preglasil že šum plinskega kuhališča.

ŠOBOTA, 5. 7. Sicer nas ni prebudilo umito nebo in svetlo jutro, vendar nam se je zdelo tako, saj voda ni več tako bobnela, pa tudi zunaj ni več deževalo. Po obveznem jutranjem »ceremonijalu«, sta Dozak in Seljo odšla na dno, midva z Yetijem pa minirali v Maso. Po »BUUUUUUMMM« so se najine naloge v jami končale, zato sva se odpravila na površje. Šlo je precej lahko, saj sva bila le malenkostno otovorjena. Tekla voda v breznu Treh src nama ni delala preglavic, tako da sem se že videl na površju, s polnim krožnikom slastne »čorbe« v naročju. Pa vendar: račun brez krčmarja. Utrujenost me je kmalu začela zdlovati, tako da mi je Yeti »ušel« naprej in kar eno uro pred menoj prišel iz jame. Tudi sam

sem kmalu zaslíhal glasove tovarišev, ki so mi pomagali prilesti iz »krtove dežele«. Vsi so mi čestitali. Yeti pa me je napajal s pivom. Še danes ne vem, česa sem bil bolj vesel. To pa še ni bilo vse, saj sem dosegel svoj globinski rekord (ob enem tudi globinski rekord JK Kamnik) in bil v jami točno 150 ur. Pa to niti ni tako važno, glaven je užitek in izkušnje, ki sem jih v teh dneh nabral.

Morda bo prav ona prva »stavčentmetra« v Kamniški Alpah? MATIČ ROMŠAK

SMRTI

BALANTIČ Janez, os. upokojenec iz Zagorice nad Kamnikom 12/a, star 72 let

PIRC Valentin, os. upokojenec iz Podstudenca 4, star 65 let
KANCILIJA Angela, druž. upokojenka iz Suhadol 58, stara 77 let

MEZEG Marija, druž. upokojenka iz Vranje peči 2, stara 77 let

KRAŠEVEC Marija, os. upokojenka iz Ljubljane, Fabijanijeve 27, stara 98 let

DRŽANIČ Edmund, delavec iz Godiča 62, star 59 let

PAVLIČ Terezija, gospodinja iz Podboršta pri Komendi, stara 84 let

TREBUŠAK Mihael, km. upokojenec iz Bele 30, star 75 let

POLJANŠEK Leopold, km. upokojenec iz Okroga pri Motniku 9, star 79 let

BERGANT Andrej, osebni upokojenec iz Vasena 6, star 75 let

POROKE

REKANOVIČ Edo, glasbenik iz Kamnika in ŠIPEC Mihele, ekonomska tehnik iz Češnjekva

ERCE Valentin, voznik iz Mlake pri Komendi in ŽAVBI Olga, delavka v fornirnici iz Mlake pri Komendi

ERJAVŠEK Stanislav, orodjar iz Stavohice in RAK Ana, prodajalka iz Porebra

POTOČNIK Zdravko, slikopleskar iz Zg. Stranj in **BALANTIČ Andreja**, lab. tehnik iz Kregarjevega

PIBERNIK Tomaž, inženir iz Suhadol in **JURJEVIČ Zora**, šivilja iz Kamnika

BERLIC Zdravko, kmet iz Češnjic v Tuhinju in **JEGLIČ Fani**, delavka v montaži cilindrov iz Zg. Tuhinja

MAKOVEC Miran, delavec pri stroju iz Krajnega brda in **SUŠTAR Frančiška**, čistilka iz Velike Lašne

Psi-reševalci pokazali znanje

Kinološko društvo Kamnik je s komisijo za šolanje psov organiziralo dvodnevno vajo »reševanja izpod ruševin«. Vaja je bila sestavljena iz dveh delov: v prvem, ki je potekal v Kamniku, so se udeleženci seznanili s teorijo reševanja in si na diapozitivih tudi ogledali pripovedno v drugem delu pa so videli praktične vaje.

Zgodovina reševalnih psov sega v leto 1707; od takrat so znani zapisi, da so v Švici s psi bernardinci iskali in reševali ljudi, ki so opesali v snežnih zametih. Potem so pse kot reševalce oz. sanitetne pse uporabljali v vojni; iskali so preživele ranjence, in jih ogromno rešili. Najbolj vidne uspehe pri reševanju s psi so dosegli Švicarji, ki imajo najbolje izdelan sistem šolanja psov in reševanja segajo v leto 1952, ko so s tem začeli kinologi in GRS, sedaj pa kinologi v teh akcijah sodelujejo s civilno zaščito.

V praktičnem delu vaje na Igu pri Ljubljani so psi »ruševinarji«, kot se ti psi imenujejo, iskali »zasute ponesrečence«. Preden pa je psom z vodniki

uspelo priti do preiskovalnega območja, so morali premagati vrsto ovir: od plezanja po lestvah, plezanja skozi rov, ki sta jih ogrozila dim in ogenj, do hoje po majavih površinah in še vrsto drugih preprek.

Šolanje psa — ruševinarja poteka nekako v štirih stopnjah: V prvi stopnji se lastnik psa skriva v t. i. odprt grob — to je navadno betonska cev ali jašek v hribu — ta odprti grob ni zakrit in pes po navodilih vodnika hitro najde svojega lastnika. V drugi stopnji mora iskati svojega lastnika, ki je v zaprtem grob; pes z laježem ali praskanjem po pokrovu opozori vodnika, da je našel svojega lastnika. V tretji stopnji se v odprt ali delno odprt grob skriva povsem tuj človek, ki ga mora pes s pomočjo vodnika ali lastnika najti.

V četrti stopnji pa se povsem tuj človek skriva v zaprti grob, pes pa ga mora odkriti z vonjem in nato opozoriti z laježem ali praskanjem po pokrovu. Tako je pes tudi šolan za iskanje izpod ruševin, vendar pa je v to delo potrebno vložiti ogromno truda.

Za psa ruševinarja ni nujno, da ima rodovnik čistokrvnen. Kinološkemu društvu in reševalcem primanjkuje psov ruševinarjev, zato si želijo, da se jim pridruži še kdo, ki ga to zanima in ima psa.

MAJA

Spoznajmo ga ...

Smučarji se že pridno pripravljajo na sezono. »Suh treninji in treninji v Avstriji«, pravi Tomaž, »so kar precej zahtevni, saj je sezona 1986/87 že pred vrati in naše zmogljivosti bomo morali kmalu pokazati.«

Tomaž Okorn je član Smučarskega kluba Kamnik, ki se je prebil v republiško reprezentanco, če smo natančneje, je naš Tomaž v skupini med evidentskimi kandidati in njegov evidentski trener je Miran Rutar.

Tomaž je star 11 let, redno trenirani je začel z osmimi leti. Pred njim je še veliko let, saj pravi, da ga smučanje veseli in dokler bo na dobri poti, ne bo odnehal. To, da je dober smučar, je pokazal prejšnjo sezono.

— **Katera mesta si dosegal v pretekli sezoni v gorenski regiji in katera na republiških tekmovanjih?**

»Na tekmah gorenske regije so bile moje najboljše uvrstitve naslednje: 3-krat prvo mesto, 1-krat drugo mesto itd. Na republiških tekmovanjih pa sem dosegel drugo mesto v slalomu in sesto v veleslalomu.

— **Kako misliš, da si se pripravil na letošnjo sezono?**

»Ja, jaz mislim, da sem se dobro. Kar smučam, sem to sezono največ treniral; od tega sem bil kar 7-krat v Avstriji, poleg tega pa sem imel tudi suhe trenince.«

— **Ali si že tekmoval na mednarodnih tekmovanjih?**

»Do sedaj še ne, ampak upam, da bom letos že tekmoval v pokalu OKA. Seveda pa je najprej treba izpolniti pogoj — na tekmovanjih se je treba odrezati in pokazati, kaj si sploh zmožen.«

No, mi vsi želimo Tomažu veliko uspeha in držali bomo pesti za uvrstitve na najboljša mesta.

RIANA KALČIČ

Obvestilo smučarjem-tekačem!

Športni delavci iz Most obveščajo smučarje-tekače, da so letošnjo jesen tekaške proge obnovili in jih bodo glede na snežne razmere redno tepali. Po dogovoru bo možno organizirati tudi sindikalna in druga tekmovanja ter tečaje teka na smučeh.

Naprošamo smučarje-tekače, da uporabljajo drsni diagonalni korak le na zato določenih progah. Občane prosimo, da ne hodijo po smučinah in da ne jemljejo s seboj psov.

Počitniško varstvo

Obveščamo starše učencev razredne stopnje, da bomo organizirali počitniško varstvo med zimskimi počitnicami. Če bo interes dovolj velik, bo varstvo organizirano v Kamniku in tudi v Komendi, Stranjah, Šmartnem in na Duplici. Vabimo vas, da se posvetujete s socialnim delavcem na vaši šoli. Varstvo bo zagotovljeno od 8. do 14. ure; starši prispevajo samo za malico, glede na dohodek in družini. Program dejavnosti bo objavljen v naslednji številki Kamniškega občana.

OBČINSKA ZVEZA PRIJATELJEV MLADINE, KAMNIK

Praznovanje novega leta za kamniške otroke

Kot je že v navadi, bomo za novo leto tudi letos pripravili povorko dedka Mraza po kamniških ulicah. Sprevod bo krenil s Titovega trga v petek, 26. 12. ob 15.30. Dedek Mraz se bo s spremstvom popeljal po Kidričevi ulici do OŠ Frana Albrehta, kjer bodo učenci pripravili krajsje prireditev, nato pa bo otroke pozdravil dedek Mraz in se z njimi pogovarjal. Vse otroke in tudi starše vabimo, da se udeležijo vesele povorke in si ogledajo igrico.

OBČINSKA ZVEZA PRIJATELJEV MLADINE, KAMNIK

Smučarski klub Kamnik Skakalna sekcija

Vabi pionirje od 6. do 12. leta starosti, da se udeležijo treningov za skoke v telovadnici v Mekinjah. Treninji so ob torkih od 18. do 20. ure. Ko bodo snežne razmere dopuščale, bodo treningi na skakalnicah v Streliški ulici. Zainteresiranim pionirjem je zagotovljena oprema. Vabimo vas v čim večjem številu.

Planinski kotichek

Plezalna šola uspešno deluje

Na začetku jeseni se ni vedelo, ali letos v Kamniku bo plezalna šola ali ne bo. Toda, ko sta jo vzela v svoje roke France Malešič in Boris Stupar, je stvar stekla in sedaj že lahko rečemo, da zelo uspešno. Dokler je bilo lepo vreme, so bile redno vaje v plezalnem vrvcu, sedaj so pa predavanja o vseh mogočih stvareh, ki jih mora poznati in znati alpinist, popostrena s prikazovanjem barvnih diapozitivov. Pa še nečesa je tudi dovolj: alpinističnih tur. Tako imajo nekateri udeleženci letošnje plezalne šole za seboj že več kot 10 tur in to v kratkem času od začetka jeseni, od kar hodijo v šolo. S tem se še vsi pripravniki in alpinisti ne morejo pohvaliti.

Med drugim so bili med prostimi dnevi ob 29. novembru v bivaku pod Skuto, ki jim je služil kot izhodiščna točka za vzpona na Malo Rinko in Tursko goro, poleg tega so obdelali praktično vso snov o hoji po snegu z derezami, uporabo cepina, vrvi, zausstavljanje padcev itd. Teden dni pozneje so se povzpeli tudi na Špik v Juljskih Alpah, nekateri pa nato naslednji dan še na Lučkega dedca nad Korošico.

Se nekaj je značilno za letošnjo kamniško plezalno šolo, tako da bi jo lahko upravičeno imenovali alpinistična. Veliko je tur, veliko je gibanja v naravi, skratka, usmerjena je v klasični alpinizem, ne pa samo v moderno in modno plezalstvo. Zato je manj postavljanja z mišicami in več tihega, naporenega garanja.

Novi kamniški alpinisti

Sobota, 13. decembra, bo za DA NILA GOLOBA, BOŠTJANA GRILICA, FRANCA OSOLNIKA

in JANEZA PINTERIČA ostala trajno v spominu. Zvečer tega dne je bil namreč zaključni del izpitov, ki jih je treba narediti za doseglo naziva alpinist. Po več kot dveh tednih izpraševanja, praktičnih prikazov itd., kar se je začelo že v novembru, so se v lovski koči v Kamniški Bistrici zbrali člani AO Kamnik, pa tudi drugi, na veseli promociji novih alpinistov. Ta promocija ali krst ali kakor pravijo alpinisti »sprejem« ima sicer za »slavljenje« rahlo boleč priokus, zato pa da ostalim prisotnim toliko več priljubljenosti za zabavo. Tako vsem štirim novim alpinistom, ki so vse to uspešno prestali, čestitamo in jim želimo še mnogo lepih in uspešnih tur.

Zimske sobe

Planinske kočice so že v jeseni zaprle svoja vrata. Vendar to navdušenih obiskovalcev gora na moti, in če so razmere kolikor toliko ugodne in ni prevelike nevarnosti plazov, jo radi mahnejo v višave. Če naj bi bil tak obisk tudi čez noč in se nam ne da nositi kompletno opremo za bivakiranje na prostem, je dobro vedeti, kje je možno kolikor toliko udobno prebiti noč.

Za take obiskovalce so v planinskih kočah narejene zimske sobe. V kamniškem koncu je trenutno gotovo najboljša zimska soba na Kamniškem sedlu. Poleg pogorodov so v njej tudi odeje, in če se komu da žagati in sekati, lahko tudi zakuri v štedilniku. V Kocbekovem domu na Korošici je zimska soba tudi opremljena s pogradi in odejami, zakuriti pa se v sobi ne da, ker ni ne peči, ne drva.

V Čovžovi koči na Kokrškem sedlu je letos zimska soba bolj uboga. Ker kočjo obnavljajo in bo na vrsto šele prišla tudi zimska soba, je ta trenutno le zasilna. Ima sicer nekaj blazin in odej, tako za najhujšo nujno, pa tudi v štedilniku bi se mogoče celo še dalo zakuriti, vendar je vseeno priporočljivo vzeti s seboj spalno vrečo.

Bivak GRS na Velikih podih — Legarjih ima en pograd in šest odej, tako, da je kar koristno imeti s seboj spalno in kuhališče.

Bivak na Malih podih pa ima kar dovolj odej in tudi izolacija je tako dobra, da bi se dalo v njem v roku prespati. Za toplo jed pa je tudi tu treba imeti s seboj kuhališče.

Vse zimske sobe in tudi oba bivaka so bili jeseni počisti in pospravljene. Sedaj so dobesedno prepuščene na milost in nemilost obiskovalcem. Zato lepo prosimo vse, ki jih bodo obiskali, da so do njih milostni: da jih počistijo, odnesejo svoje smeti nazaj v dolino, poravnajo in zložijo odeje, ne pokurijo po nepotrebnem preveč drv, se vpišejo v vpisno knjigo, predvsem pa, da pri odhodu dobro zaprejo vsa okna in vrata, da ne bi v sobo naneslo snega.

Pa srečno

BOJČ

Kamniški občan

KAMNIŠKI OBČAN, glasilo občinske konference SZDL Kamnik — Kamniški občan je aprila 1981 ob 20-letnici izhajanja prejel srebrni znak OF — Ureja Svet za informiranje, predsednik Janez Pirš, in uredniški odbor v sestavi: Katarina Cerar, Damjan Gladek, Romana Grčar, Janez Maleš, Anica Rak, Matic Romšak, Stane Simšič in Jana Taškar, glavna in odgovorna urednica. Tehnični urednik Franci Mihevc. Strokovna sodelavka Vera Mejač — Izhaja dvakrat mesečno — Naslov uredništva: Kamnik, Titov trg 9, telefon 831-311 — tekoči račun pri OK SZDL 50140-678-57039 — Kamniški občan — Rokopisov in fotografij ne vračamo — Tiska CGP Delo v Ljubljani